

Družinski Tednik

Leto VIII. Ljubljana, 31. decembra 1936 Štev. 52.

Izhaja vsak četrtak. — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Tyrševa cesta št. 29/1. Poštni predal št. 345. Račun Pošne hranilnice v Ljubljani št. 15.393. — Rokopisov ne vračamo, ne frankiranih dopisov ne sprejemamo. Naročnina za četrt leta 20 Din, za pol leta 40 Din, za vse leto 80 Din. — V Italiji za vse leto 40 lir, v Franciji 50 frankov v Ameriki 2 1/2 dolarja. — Naročnino je treba plačati vnaprej. — Za odgovore je priložiti znamke.

Na pot v novo življenje

Je že tako, da za Novo leto premišljamo, kako čas neusmiljeno hiti. Kar razumeti ne moremo, da je že celo leto — 12 mesecev, 52 tednov in 365 (leto 366!) dni — že za nami. In po navadi imamo grenak občutek, da je šlo vse to leto v izgubo, ali vsaj, da nismo zadostni ustvarili.

Starega leta dan naj bi bil zato dan našega obračuna. Prav tako kakor mora vsak trgovec, obrtnik in industrijec vsako leto vsaj enkrat napraviti bilanco, prav tako bi bilo prav, da jo napravi tudi vsakdo izmed nas.

O ljudeh, ki so postali ugledni ali bogati, sploh o ljudeh, ki so se s lastno glavo in z lastnimi rokami povzpeli iznad povprečja okoli sebe, pravimo, da znajo gospodariti z denarjem. Nekaj drugega pa pri tem pozabljamo, nekaj še važnejšega: da so namreč pravi umetniki glede umnega izrabljanja časa.

Danes imamo že posebno znanostno stroko, ki se ukvarja s pravilno in plodovito izrabo časa, znanost, ki organizira naše umstveno delo. Zagovorniki nove vede trde, da se s pravo ureditvijo dela lahko marsikaj doseže, kar se nam s sedanjimi metodami zdi neizvedljivo. Obljubljajo nam srečo, bogastvo in ugled — toda obenem zahtevajo od nas, da se neizprosno ravnamo po določenem urniku in po načrtih, ki smo si jih sestavili; zahtevajo skratka, da izrabimo sleherno minuto.

Zdaj se pa, dragi bralci, malo zamislite v svoje delo v letu 1936 in v vse tisto, kar ste v tem letu ustvarili zase in za druge: ali ne vidite, da morate z žalostjo ugotoviti, da niste storili ničesar, kar bi bilo nad povprečnostjo? Spoznali boste, da ste naredili le toliko, kolikor ste pač morali, a nič več. Zakaj ne? Ker ste slabo gospodarili s časom. Niste si znali poiskati časa ne za izpopolnitev v svojem poklicu ne v svoji izobrazbi.

V tem grmu tiči zajec! Dan ima 24 ur, teden 168, mesec 720 in leto 8760. Za spanje porabimo približno tretjino, t. j. 2920 ur, prav toliko nekako za službo, ostalih 2920 ur nam je pa Bog dal na leto, da sami z njimi gospodarimo.

Kako ste obrnili te dragocene ure? Vprašajte se na tihem in odgovorite si po pravici. Če bi od tedna 2920 ur na leto vsak dan 4 ure porabili za hojo v pisarno ali tovarno, za oblačenje, za kosilo in večerjo in za sprehode, bi vam še zmerom ostale cele štiri ure vsak dan!

Jo, koliko časa napravimo dan za dnem, ne da bi se tega zavedali! Ali veste, da so pred vojno ljudje mnogo več presedeli po pisarnah, mnogo več delali v delavnicah in tovarnah, da so imeli pol manj prostega časa kakor mi? In vendar so mnogi med nami našli časa za izpopolnitev svoje izobrazbe.

Življenje ni tavanje po temi in megli, a tudi samo za užitek in zabavo ga nam ni stvarnik dal.

Leto 1937 nas čaka kakor kos belega, nepopisanega papirja. Glejte, da boste na ta beli papir napisali mnogo lepih stvari in da boste leto osorej ponosni na tisto, kar ste dosegli.

Dolžnost nas vseh je, da se izpopolnimo v svojem poklicu in da obogatimo izobrazbo, ki smo si jo nabrali v šolskih klopek.

Vsa država danes ceni Slovence kot uradnike, delavce, trgovce in obrtnike. Kar boste storili zase, bo storjeno hkratu tudi za ugled slovenske poštenosti, razumnosti, delavnosti in vestnosti. In za boljše življenje — višji standard, večje gospodarski ljudje — vas in vaše družine.

Če ste nezadovoljni s svojim delom v preteklem letu, nikarite misliti na to, temveč obrnite oči rajši v bodočnost! Delajte, izpopolnjujte svojo izobrazbo — in ob letu osorej boste ponosni na to, kar boste dotlej dosegli. Toda začetni morate zares in vztrajati do konca! Zaobljubite se samemu sebi in glejte, da boste možboda! Delajte in ustvarjajte, zakaj delo in uspehi plemenitijo človeka in dajejo življenju cilj in vsebino.

Srečno in uspešno novo leto vam želi Haka.

Na pragu novega leta

Pogled nazaj — razgled naprej

Poteptan Locarno. — Abesinija. — Španija. — Bolna Nemčija. Grey 1914 in Eden 1937. — Vojne ne bo!

Ljubljana, 29. dec.

Menda ga razen vojnih let 1914 do 1918 ni bilo v 20. stoletju tako nesrečonosnega, neprijaznega in z elektriko nabitega kakor leto, ki se te dni poslavlja od nas. Zato ga pač ne bo človeka, ki bi za njim pretakal solze.

Prvo nevšečno presenečenje, ki nam ga je prineslo letošnje leto, je bila Hitlerjeva kršitev locarnskih pogodb dne 7. marca. Nemci se nasproti očitkom o nasilni politiki radi — ne neutemeljeno — zagovarjajo, da so vsa ta njihova na-

Vštric s tem splošnim oboroževanjem se je zadnje mesece opazalo zblíževanje med obema zahodnima demokracijama Anglijo in Francijo, in največjo državo na meji Srednje in Vzhodne Evrope, slovensko Poljsko. Čeprav to zblížanje še zdaleč ne zadošča za ohranitev miru v Evropi, toliko pa le zaleže, da si morajo Nemci dobro premisliti, preden bi s kakšnim nepričakovanim napadom skušali doseči nadvlado v Evropi.

Drugi dogodek, ki je vtisnil pečat letošnjemu letu, je bila italijanska zasedba Abesinije. Tudi za tiste, ki so računali z zmago moderno opremljene armade nad hrabrimi, a primitivno oboroženimi podaniki Haileja Selasija, je bila ta zmaga po komaj 6 mesecih vojne presenečenje. Obenem je pa tak konec abesinske vojne dokaz, da je Mussolini vedel, kaj je hotel, in da je dosegel, kar je hotel — nedvomno celo mnogo več, kakor je mislil prve dni po aferi pri Ual-Ualu, ki je sprožila vojno. Lep del zasluge imajo pri tem zoper svojo voljo Angleži; tudi oni so sicer vedeli, kaj hočejo, le da so žal hoteli več, kakor so mogli, in so zato vse izgubili.

Italija je z zmago nad Abesinijo dobila veliko in ne baš siromašno kolonijo; seveda jo bo morala najprej kolonizirati in civilizirati, preden bo mogla žeti sadove te zmage. Gotovo je pa, da je Italija prav zato za lepo vrsto let ne morda toliko oslabiljena na evropskih tleh, kakor je manj zainteresirana v evropskih zadevah; njeni napadalni in zato miru nevarni dinamičnosti je za nekaj časa odbita ost. Res da se je šla pred kratkim vezat z Nemčijo in da je aktivno posegla v španske dogodke; a to sta bili zgolj hladno premišljeni gesti, ki nista ali ne bosta zgrešili svojega namena. To dokazujejo prav najnovejši dogodki, ko se Italija vidno odmika iz španske in ne nepazno tudi od Hitlerja.

Tako smo prišli do tretjega velepomembnega dogodka tega leta, do španske državljanske vojne — do vojne, ki je nesrečno deželo že zdaj stala težke milijarde zlate valute in sto tisoče človeških življenj.

Na Španskem vre že vse od strmoglavljenja monarhije. Prebivalstvo je na splošno zelo siromašno, njegov življenjski standard je hudo nizek, velika večina prebivalstva so kmetje, a večina izmed njih so zgolj najemniki, težaki na tuji zemlji. Najnujnejša potreba sodobne Španije je agrarna reforma, razdelitev bogataških veleposestev med tiste, ki negostoljubno zemljo obdelujejo in od nje žive.

Zima na španskem bojišču. Naša slika kaže premeno straže na gorskem sedlu Alta del Leone

Dva simbola zdrave in zrele demokracije: predsednik Združenih držav Franklin Roosevelt...

...in predsednik britanske vlade Stanley Baldwin

zvezi s splošno gospodarsko in politično stisko evropskih držav; a ta stiska že skoraj povsod pojema. Neutemeljena je pa ta kriza, v kolikor izvira iz nemške brezobzirne, brutalne in ohole dinamike, tiste dinamike, ki si lasti pravico, da sme v večjo slavo in čast nemškega naroda sprožiti tudi novo svetovno vojno, če bi se tako zazdelo voditeljem sedanje Nemčije. Nemško početje na Španskem ni utemeljeno z nobeno notranjo potrebo nemškega naroda; če bi Franco zmagal, bi Nemcem prav tako manjkalo presnega masla, kakor ga jim danes, in prav tako ne bi imeli kolonij, kakor jih danes nimajo.

Osrednja točka bolne Evrope je Nemčija. Sedanja nemška vladavina je prinesla Nemcem nedvomno precej dobrega; pred vsem jim je rehabilitirala leta 1919 v Versailles poteptano narodno čast. Do malega vse, kar so Nemcem naprtili v Versaillesu, so že vrgli s svojih ramen; to kar počno od letošnje pomladi dalje, pa ni ne potrebno ne prav razumljivo. Pravijo, da hočejo kolonije. Prav; toda na Španskem jih ne bodo dobili. Zaveda smrdi po nečem drugem: močno se nam zdi, da bo res, kar trdijo francoski in angleški časopisi, da bi namreč Hitler rad ustvaril Francozom še eno fronto, fronto v Pirenejih, da jih bo potem lažje napadel ob Renu.

S tega vidika bi torej perspektiva v novo leto ne bila preveč razveseljiva. Toda pozabiti ne smemo, da so danes razmere vendarle nekoliko drugačne, kakor so bile leta 1914. Angleži so dali Nemcem jasno razumeti, da ne bodo nevtralni, če bi napadli katero koli izmed miroljubnih držav. In kdor ima Angleže proti sebi, je vojno vnaprej izgubil. To tudi Nemci vedo.

Zgodovina je zapisala, da je angleški zunanji minister Grey 1. 1914 s svojim obnavljanjem precej pripomogel k izbruhu svetovne vojne. Prepričani smo, da se bo nekoč bralo, da je leta 1937 angleški zunanji minister Eden popravil napako svojega prednika in s svojo nedvoumno jasnostjo pripomogel, da ni izbruhnila že grozeča druga svetovna vojna. Nemško-španska kriza se mora v kratkem razčistiti — in tedaj bo tudi Evropa prosteje zadihala blagodejni zrak miru.

Observer

»Družinski tednik« v novem letu 1937

Navada je, da v začetku leta vsi radi mnogo obljublajo. Ali naj tudi mi?

Vsak naš čitatelj in naročnik, ki spremlja našo delo od leta do leta, ve in nam bo priznal, da smo vsako leto hoteli dati vsaj nekoliko več kakor prejšnje leto — in da smo tudi res več dali. Za prihodnje leto smo takisto pripravili našim prijateljem, bralcem in naročnikom mnogo lepih in zanimivih stvari; tudi nekaj nepričakovanih novosti bo vmes. Vse vam danes ne mislimo izdati.

Obljubljamo vam pa, da si bomo prav tako vestno kakor vsa dosedanja leta našega obstoja prizadevali, da napravimo iz »Družinskega tednika« od številke do številke, od meseca do meseca boljši, zanimivejši, koristnejši list. Obljubljamo vam, da se bomo trudili ustvariti vam tednik, ki boste z njim še bolj zadovoljni kakor doslej.

Rekli smo, da vam danes ne maramo vsega izdati. Ne zato, ker ne bi mogli ali hoteli; le boljše se nam zdi tako. Lahko vam pa zaupamo »bliko in način«, kako mislimo v prihodnjem letu delati za zboljšanje našega lista.

12 novosti »Družinskega tednika«

Najmanj toliko pomembnih novosti mislimo izvesti v letu 1937 pri našem tedniku, kolikor ima leto mesec — in sleherni izmed teh novosti bo pomenila napredek in zboljšanje »Družinskega tednika«. Nanje bomo vselej še posebej opozorili, da nas boste sami lahko nadzirali, ali izpolnjujemo dano besedo.

V novem letu 1937 si želimo, da nam bo ohranjeno vaše zaupanje in da nas boste tudi v bodoče podpirali z nasveti in predlogi. Želimo si tudi, da bi vsakdo od vas, ki mu »Družinski tednik« ugaia, znal in hotel tudi svojim prijateljem povedati, da je z njim zadovoljen.

Želimo si, da bi nas zmerom opozorili na vse tisto, kar vam ne ugaia v našem listu, svoje prijatelje pa na ono, kar vam je všeč.

Želimo si, da bi vam bil tudi v letu 1937 »Družinski tednik« dober prijatelj v vseh prilikah in neprilikah, prijatelj, ki se ga boste vsak četrtek veselili kakor dobro dolega gosta, ko poteka na vaša vrata.

Srečno in veselo novo leto vam želi

»DRUŽINSKI TEDNIK«

Spet so minili prazniki...

Ljubljana, 27. dec.

Lepo zaokroženi in izdatni kakor že dolgo ne, so minili prazniki. V lepem vremenu in mirnem, prijaznem razpoloženju, in ob bolj ali manj suhih denarnicah seveda. Bolj oblagodarni mešani so ljubljanski meglji prezirljivo obrnili hrbet in odšli ali so se pa odpeljali na smuko, pa se je zloglasna megla v nemajhni užaljenosti dvignila iznad nevhvalne ljubljanske kotline.

Tako smo mogli videti, da znajo v praznikih še taki pustuhi prijazno gledati in da imajo ljubljanci vendarle še nekaj pod palcem. Poleg cerkva, ki

so bile namreč vse praznike nabito polne, so pridno obiskovali tudi gledališča in kine. Trgovine z živili so pred prazniki dobrodu izpraznili, tako so se založili z jedajo in pijačo.

Nesreč ali drugih razburljivih prigod v Ljubljani med prazniki ni bilo, le iz bližnje okolice so pripeljali v bolnišnico nekaj prevetnih smučarjev.

Mestna občina in razne dobrodelne ustanove so mestnim ubogim nekoliko olepšale božične praznike z različnimi potrebnimi darili. Mnogo ni bilo, nekaj pa vendarle, tako da so tudi najrevnejšim prazniki nekako minili... z

■ Ureditev delovnih pogojev hočejo pristaniški delavci. Podružnica Zveze pristaniških delavcev na Sušaku je delodajalcem izročila osnutek kolektivne pogodbe; ko bo odobrena, bi se mogla pričeti pogajanja.

■ 400 milijonov dinarjev so stal most na Donavi. Most bo vezal našo državo z Romunijo in bosta obe državi sporazumno prispevali za gradnjo polovice stroškov. Prva pogajanja o gradnji tega mostu so se vršila že pred 30 leti med Romunijo in takratno Srbijo, a se nikdar niso sporazumeli, ker se niso mogli zediniti glede razdelitve stroškov. Prve načrte so izdelali že leta 1898. Most bo stal med Kladovom na naši strani in Turnom Severinom na romunski. Služil bo tudi železniškemu prometu; velike važnosti bo tudi zategadelj ker se bo z njim skrajšala železniška proga Pariz—Beograd—Bukarešta.

■ Materinski praznik na dvoru. Na Stefanovo so na dvoru slavnostno proslavili materinski praznik. Pevanji so bili najsiromušnejši, pa hkratu najpridnejši učenci vseh osnovnih šol v Beogradu in Zemunu. Iz vsega banovine so dobili vabilo po trije najboljši učenci. Slavnost je sestajala iz posebne proslave in zakuske. Skoraj ves čas so proslavi prisostvovali člani kraljevskega doma, ki so se z otroki ljubljivo in po domače pogovarjali in jih obdarovali.

■ Družinski dom v Splitu bo razširil Jadranska straža. V doglednem času bo zgradila tudi večje poslopje za pomorske muzej.

■ Pogrebne sukne so ukradli neznan talovi v Radvenju. V Novi vasi ima svoj sedež radvenjsko pogrebno društvo. Ti nosijo pri pogrebnih sukne iz črnega usnja, ki zlikovcem, kakor kaže, posebno diše. Ze svojčas so jih nekaj pokradli, to pot so pa napravili kar za 7000 dinarjev škodo.

■ Propagandna varčevanja. Zaradi ugodnih rezultatov stalnega varčevanja je eklenila Jugoslovanska banka, podružnica Ljubljana, začeti že s 1. januarjem 1937, tretji hranilni krožek, v katerega more vstopiti vsakdo, ki se obveže, da bo na leden prihranil in vložil vsaj 5.— Din (lahko pa seveda tudi več). Pri vlogi tedensko 10.— Din naraste hranilica po štirih letih kolikor traja vplačevanje, vplačana vsota že na 2.080.— Din, katerim je treba priložiti še obresti 220.— Din, tako da dobi skupaj izplačanih 2.300.— Din. Obresti znašajo torej 52%. Hranilci dobe torej po 4 letih izplačane znatne vsote, ki so jih tako rekoč igraje in z lahko prihranili. — Člane za III. hranilno kolo sprejema Jugoslovanska banka (Tyrševa cesta 7—9) še ves mesec januar. Naročite, prospekti

■ Nedolžne cigane so linčali vaščani l. 1933 v Varvaru v Srbiji. Bil je sejem in med stojnicami so postajali in se mečali tudi cigani. Kar se je razširil glas, da imajo cigani v svojem taborišču neko ukradeno dekle. Po vinu razgreta domišljija sejmarijev je razbesnila vso množico, in tako se bo moralo te dni pred okrožnim sodiščem v Jagodini zagovarjati 33 vaščanov in vaščank, ker so linčali tri cigane, ostale so pa z njihovimi kolibami vred pometali v Moravo.

■ Odlikovanje Ite Rine. Slovenska filmska igralka Ita Rina, poročena Gjorgjeveva, je dobila zlato kolajno za državljanske zasluge.

■ Žrtve dela. Po petih dneh hudega trpljenja je izdihnil 43letni delavec Matija Smodej, ki se je bil pone srečel pri regulaciji Ljubljane. Eden od vozilčkov, s katerimi odvažajo material iz struge, se je prevrnil in ga potopal pod seboj. Vestnemu delavcu se je pri tem ntrla hrbtenica in mu je zlomilo tudi nogi. Lep in časten pogreb so mu pripravili njegovi tovariši stavbni in zidarski delavci.

■ Nov generalni ravnatelj Sužorja. 17. t. m. so na seji ravnateljstva Sužorja z 22 glasovi proti enemu izmed 15 kandidatov izvolili za generalnega ravnatelja Osred. urada za zavarovanje delavcev Radovana Matjašiča, dosedanjega podravnatelja urada. Novi generalni ravnatelj je po rodu Slovenec, doma iz Kranjske gore, in je odličen strokovnjak na področju socialnega zavarovanja.

■ Kentski vojskovodji par je dobil hčerko. Vojvodina Marina Kentska je na sveli dan rodila hčerko, ki bo pri kstu dobila ime kraljevice-matere Mary.

■ Denar ga je spjel v smrt. V Ivančji gorici je šel v smrt — obesil se je na polico, ki jo je naslonil na nočno omarico in posteljo — milijonar Daka Selakovič iz Radatovičev pod Gorjanci. Njegova zapuščina znaša poltretji milijon dinarjev, sam je ob pa že dolgo domišljjal, da je prišel ob ves denar in da je berač. Posebno ga je tlačilo to, da ni mogel dvigniti zamrznega denarja; zato se mu je bil očitno omražil um.

Naznanilo!

Obveščam ceni. dame in gospode, da se je trgovina s krznom **KRAŠNJA MIRKO preselila** iz Wolfve ul. 12 v Frančiškansko ul. (pasaža) Cenjenim odjemalcem se nadalje toplo priporočam in želim srečno Novo leto!

KRAŠNJA MIRKO
FRANČIŠKANSKA UL. (PASAŽA)

Cene zmerne! Delo solidno!

Astrološka napoved za leto 1937

Boljši časi, konec vojne nevarnosti konec krize

Dunaj, 27. dec.

Dunajski astrolog inženir Hans Schnabl je na posebno dobrem glasu; tako je na primer že junija napovedal za september razvrednotenje zlatih valut, in njegova napoved se je skoraj na dan natanko uresničila.

Ker se poslavljamo od starega leta, je vprašanje bodočnosti še posebno pereče; saj ljudje na pragu dveh razdobij že od pametiveka napeto ugibajo, kaj jim prinese mlado leto. Eni preokujejo iz kavnega vsedka, drugi iz stopljenega svinca; najmodernejše je pa prerokovanje iz zvezd.

Poglejmo, kaj nam obeta inženir Schnabl o letu Gospodovem 1937!

Konec gospodarske stiske

Po astroloških računih je leto 1937. v primeri z zadnjimi leti precej srečno. Mesec januar spada astrološko sicer še v dobo neugodnih konstelacij, ki so obvladovala vse letošnje leto, kajti 18. januarja napoči se ena napetost: opozicija Saturn-Neptun pomeni slabo. Ob tem času se je bati novih mednarodnih zapletitjav.

Tudi vremenskih katastrof je pričakovati v novem letu, najbrže tudi potresov. Kje jih bodo doživeli, je seveda nemogoče natanko napovedati, verjetno je pa, da bo njih prizorišče Balkan (Grčija); ni izključeno, da velja ta napoved tudi za potresno érto Dunaj-Ljubljana.

Vplivi te neugodne konstelacije zvezd se utegnejo še za nekaj časa zavleči. Zato se za zdaj pač še ni nadejati konca španske državljanske vojne, ne miroljubne ureditve političnih sporov v Evropi.

Konec marca se pa izgube poslednji učinki te nesrečnosne konstelacije, in takrat si bomo lahko oddahnili — pravi dunajski inženir.

Cetorej do konca januarja 1937 — dotlej se je žal še zmerom bati velikega oboroženega spopada — ne doživimo usodnih posledic te konstelacije, se smemo zanesti, da je verjetnost evropske vojne v letu 1937. skoraj popolnoma splahnela.

Sprava med narodi

Kakor je bilo letošnje leto čas posebno težkih preizkušenj, polno napetosti in konfliktov, tako pomeni leto 1937. začetek nove, boljše dobe in s tem vendar še tudi konec gospodarske stiske.

Inženir Schnabl je nekoč zapisal, da je po astroloških računih usodna doba za razvrednotenje denarja pomladansko in jesensko enakonočje, t. j. čas okoli 21. marca in 21. septembra. Pri tem se je skliceval na razvrednotenje angleškega funta leta 1931. (okoli 21. septembra) in na devalvacijo belgijske belge, takisto okoli 21. septembra.

Kako pa kaže zastran vrednosti denarja v prihodnjem letu?

Astrolog trdi, da je usodna doba za valute spet okoli 21. marca in 21. septembra. Takrat grozi nevarnost novih devalvacij, vendar je verjetnejše, da bomo vendar še čakali splošno valutno ureditev in mednarodno denarstveno izravnavo.

Le še nekaj dni torej, pa bo za nami nesrečnosna doba, in pozdravili bomo znanila lepših in srečnejših dni — leto 1937.

Tako vsaj trdi astrolog...

(Po dunajskem »Morgnu«)

Escorial

Tudi ta velikanski španski samostan (38 km severozahodno od Madrida) je prišel v dosog topov. Ali vas zanimajo številke o tej ogromni palači z nekam pusto arhitekturo?

Samostan so gradili 22 let (od 1563 do 1584); stal je pa svojih 150 milijonov našega denarja. Poslopje ima 15 velikih vvhodov in 1.100 oken. Cerkev premore 7.422 svetniških relikvij in ima dve kupoli; manjša se izteka v 8 m visoko piramido, na vrhu le-te je pa votla krogla, ki meri v premeru 2 metra in je težka 1.500 kg. Na tem ogromnem jabolku stoji 4 in pol metra visok železen križ; od vrha tega križa do tal je 95 metrov. (n.)

Ljudje so bili zmerom kakršni so danes: povprečno dobri in povprečno slabi.

Anatole France

Kaj bo čez dve leti?

Edvard VIII. in Edipov kompleks

Poskus poljudne razlage zapletenega psihološkega problema

Kralj se odpove prestolu zaradi ljubezni! Vlada najmočnejše države sveta zamenja krono za ženo! Torej naša razumska, gospodarska in spolitizirana doba se zmerom pozna veliko in brezpogojno ljubezni?

Človek bi to rad verjel, če bi imel vtis, da sodi Edvard VIII., zdaj vojvoda Windsorski, med velike zaljublence. Toda mož, ki vidavamo zadnje tedne njegovo sliko v vseh časopisih in obzornikih, ima premalo čustvene viharosti velikih ljubimcev.

Poskusimo si torej zadevo razjasniti s sredstvi dušeslovja!

Iz otroških sanj...

Edipov kompleks je baje jedro vsega človeškega razvoja; tako trdi vsaj Freud*. Predstavljajte si tole:

Mati spravlja svojega 6 do 7 let starega sinka v posteljo. Poljubila ga je kakor vsak večer, mu pogladila lase, se malo z njim poigrala in pošalila, potlej pa postane odločna: »Tako, zdaj pa konec! Zdaj bomo spali!«

Otrok, še ves vznemirjen, sanja buden dalje. Kako lepo bi bilo, če bi te igre nikoli ne bilo konec! Le zakaj mora mati imeti toliko opravkov drugod! Predvsem je tu oče! Ali se ne bi dalo napraviti, da bi odšel, da bi umrl? Saj tudi drugi ljudje umro...

...v Edipov kompleks

Večer za večerom se ponavljajo te sanje, postajajo d e j š e, predrznejše in jasnejše, dokler se docela ne udomačijo v otrokovi duši. In tako se rodi kompleks, baš Edipov kompleks**.

Ta strah se utegne stopnjevati do smrtne tesnobe in ne dá, da bi se sanje dalje razvijale. Na srečo pride kmalu nato šola z novimi nalogami in dolžnostmi in deček lahko posveti svojo energijo novim, dossegljivim ciljem.

Psihološki zakon je, da človek z novimi izkustvi zmerom ravna po zgledu prejšnjih doživetij. Tako skoraj vsakdo ponovi Edipov položaj v »prvi ljubezni«, ki je prečudno lepa, ima zmerom kakšno oviro in se zmerom izjalovi.

Potlej pridejo skrbi za obstanek in življenjski boj in to terja vso energijo. Nič več si ni moči izbrati ženó po otroških željah; praktična presoja stopi v ospredje. Sicer se podzavestne želje še uveljavijo v postanskih stvareh (barva las, glas, hoja itd.). Toda še zmerom ostane dovolj ljudi, ki se ne morejo rešiti iz prejšnje, otroške miselnosti: taki si bodo zmerom izbirali samo dekleta, ki jih imajo že drugi, ali so pa kako drugače nedosegljiva (filmske zvezde). Nevarna je ta zadeva zato, ker stopa zdaj po tej miselni poti ne več razumno nedolžni otroški afekt (čustvo), temveč nabita energija zrelega, odraslega moža.

Potlej velja vedeti, da v začetku štiridesetih let vsak moški preživlja krizo, svojo drugo pubertetno krizo. Takrat bi reki, nekako sestavlja inventar. Na plan pridejo spet vse stare želje iz otroških let, upi in ideali: in mož jih na novo prouči, zavre ali pa predela. Kdor po tej krizi zamudi priključek k družbi, je najbrže za zmerom zamudil pravi vlak.

Edvard in Simpsonova

Ko se je Edvard, takrat še waleški princ, seznanil z gospo Simpsonovo, je imela vse prilastke, ki je zaradi njih mogla postati predmet velike ljubezni. Bila je zala, imel jo je drugi, poroka z njo je bila nemogoča, ker je bila ločena od prvega moža. Prav nikakega vzroka nimamo, da bi domnevali pri njej kakšno preračunljivost. Gospa Simpsonova je bila zrela ženska, vesela življenja, pametna, preudarna in nevoljno gospostva željna.

Prine, vzlic vsej svoji zunanji dostojanstvenosti in srcu še zmerom

* Siegmund Freud (roj. 1856), dunajski medicinec in slovec živčeslovce. Utemeljil je tako imenovano psihoanalizo, metodo za zdravljenje duševnih motenj in bolezní živčevja, nastalih zaradi tega, ker se neprijetni čustveni doživljaji (zlasti spolnega značaja), odrinjeni v podzavest, tamkaj zasidrajo.

** Edip, sin bajeslovnega kralja Laia in Jokaste, je bil kralj v Tebah na Grškem. Pripovedka trdi, da mu je vedeževalka prerokovala, da bo ubil svojega očeta in se oženil z materjo. Čeprav je zbežal iz dežele, da se to ne bi zgodilo, ni mogel uiti napovedani mu usodi. — Edipov kompleks se po Freudovi psihoanalizi (gl. *) imenuje podzavest, nagon, zaradi katerega sin sovraži očeta in si hoče mater pridobiti.

nepokvarjen fant, ji je moral ugajati. Bil je igrav, vodljiv, pa zraven vendarle hudo možat. Nujna skrivnostnost in čar prepovedanega sadu sta še pomnožila mikavnost te ljubezni. Ko je gospod Simpson opazil, ali vsaj moral opaziti, kaj se dogaja, se je sam od sebe umaknil. Tako res ni bilo videti, kaj naj bi kalilo njuno srečo.

Takrat je napočil dogodek, ki je to srečno ljubezni — v njej je bilo nekaj čara prve ljubezni — spremenil v tragično: smrt starega kralja. Očetova smrt je eden izmed najvažnejših dogodkov v moževem življenju. Pozabljena čustva otroške dobe — nežna ljubezni, občudovanje, pa tudi sovraštvo — se spet predramijo. Seveda to sovraštvo ne sme postati zavestno. Zato pa rovari na skrivaj. Po drugi strani se je pa izpolnila neka želja iz otroške dobe: pot je prosta. A prav ta izpolnitev rodi hude očitke vesti. Pognati jih ni moči, ker je njih vir neznan. In tako se sin za teče po pomoč in zaščito k materskim ljubimki.

Žena-mati

Gospa Simpsonova, trdno zasidrana v življenje, ga razvedri in pomiri. Toda sence ne marajo izginiti. Tako vstane misel na trdnjšo zvezo.

Razumljivo bi bilo, če bi bila gospa Simpsonova prva izrekla to željo. Ustregli bi ji s primernim mestom na dvoru. Toda nič ne kaže, da bi bila gospa Simpsonova hotela utešiti kakšno slavoželje. Mnogo verjetnejše je, da je željo po zvezi izrekel kralj. Ta žena mu je potrebna. Navaden dogovor z njo mu ni bil dovolj, kajti prevečkrat je menjala svoje može.

Gospod Simpson je bil z ločitvijo zadovoljen.

Legitimni zakon ni, kakor vse kaže, niti trenutek prišel resno v poštev. In tedaj se je kralju zabilska nesrečna misel morganatskega zakona. S tem je pa zbudil odpor najmočnejšega moža v državi, moža, ki nikdar in nikoli ne bi pristal na tak zakon. Tako se je Edvard sam zmaneviral v položaj, ki bi mu bil tako rad ušel: v Edipov položaj. Na eni strani ljubljena žena, na drugi strani mož z nepremagljivim odporom.

Oče-Baldwin

Kaj lahko razumemo duševne boje, ki jih je moral Edvard izvajevati, premišljanje in ugibanje, ki ni moglo pripeljati nikamor. Misli, ki v takšnem stanju gibažo dušo, so nekako tele:

Oče (v tem primeru Baldwin) je moji sreči napoti. Oče bi me rad ugnal. Če naj veljam za odraslega moža, se moram očetu upreti in ga premagati.

In Edvard je hotel prodreti s svojo voljo. Zdal ni šlo več za ženo, temveč za možko samozavest. Toda kakor je zmagal v mladosti oče, tako je bil zdaj Baldwin močnejši. Strmoglavit ga kralj ni mogel. Zato ga je pa mogel zadeti in raniti: in to je storil, ko je položil krono predenj. Tako ga je za vse večne čase žigosal za moža, ki je stal napoti njegovi, kraljevi sreči.

Kraljevi sreči? Edvard je svoji domovini obrnil hrbet, deželi, kjer je prebil otroška leta. Tako je ob sklepu simbolno izvršil dejanje, ki je o njem sanjal kot otrok. Vzel je ljubljeno ženo, svojega tekmeča je pa, ko ga že ni mogel ugnati, vsaj zelo razjezil.

Toda kaj potem, ko bo pubertetna kriza prestana in z njo duševno žalovanje za očetom (ki traja po Freudu dve leti)? Danes ga še čut velike dolžnosti veže ob ženo, ki si jo je izbral. Toda velika ljubezni sama še ne more biti vsebina življenja. Dopolnilo in izhod v pažljive in dolžnosti skupnosti si je pa sam zagradil.

(»Weltwoche«, Zürich)

Banka Baruch

11. Rue Auber, PARIS (9e)

Odpremilja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. — Vrší vse bančne posle najkulantneje. — Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64. Bruxelles; Holandija: št. 1458-86. Ded Dienst; Francija: št. 1117-94. Paris; Luksemburg: št. 5967. Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice

Nov poklic za gospode

Možje, ki se damam »posojajo«

Novi poklic dostojno in pošteno redi, kogar redi — : evada pa vsakdo ni zanj

n. q. d. Pariz, dec.

Iz iznajdljive Amerike je prišel k nam docela nov, še deviški poklic. Njegov izumitelj je mladi, elegantni Ted Peckham, mož, ki ugaja posebno ženskam, ki se navdušujejo za drobne, plavalase, nekoliko neuravnovešene moške. Se pred dvema letoma je stradal po newyorških ulicah, ker ni mogel dobiti dela, ki bi ustrezalo njegovemu znanju in njegovi sposobnosti. Kar mu je šinila v glavo misel: dal je v časopis oglas, da je pripravljen spremljati osamljene dame, ki žele zvečer iti v bar, opero ali kino, pa nimajo spremljevalca. Obiljubila, da bo dostojen, postal, dober tovariš, ki pokliče taksi, pomaga obleči plašč, naroči večerjo in vošči po končanem večeru pred vašimi vrati. Lahko noč.

Zdi se, da mora biti New York preplavljen z osamljenimi ženami, kajti Ted Peckham se je nadejal na večer 15 do 20 dolarjev, a kmalu ni več mogel zmagovati naročil, toliko jih je dobil vsak dan.

Poiskal si je torej še druge mlade moške »iz zelo dobrih rodbin«, dovolj izobražene, a brez posla, kakor je bil on, in je ustanovil »Guide Escort Service« (Vodniški in spremljevalski urad), pravo pisarno, ki izposoja vodnike in kavalirje za dame.

Postopek »naročila« je kaj preprost: Gospa bi šla zvečer rada v opero, kabaret, ali na majhno »lumpanje«. Boji se, da bi se sama dolgočasila, ali pa maletela na neljubo družbo; iz tega ali onega vzroka ne mara prositi za spremstvo kakšnega znanca, ali ne pozna nikogar, ki bi jo hotel spremljati, ali pa ne mara, da bi njeni, morda revnejši prijatelji, plačevali taksi in večerjo.

»Želela bi spremljevalca...«

Gospa telefonira v »Guide Escort Service«, kjer je za ravnatelja Ted Peckham.

»Halo, prosim pokličite Teda Peckhama!«

»Prosim: želite?«

»Tukaj gospa X. želela bi spremljevalca za sredo zvečer.«

»Kakšen tip?«

»Velik naj bo in rjavolas. Vseeno mi je, če ni lep, samo lepe zobe mora imeti in akademsko izobrazbo.«

»Prav, gospa Ste zadovoljni z gospodom Lewisom Jones-Jonesom, sinom Jones-Jonesa iz Bosona — saj ga poznate?«

»Seveda, moj stari stric je bil njihov dober znanec.«

»Torej ob kateri uri, gospa?«

»Ob osmih prosim, v smokingu.«

»To bo zneslo dvajset dolarjev. Bodite tako ljubezni in nam pošljite ček za svoje osebne izdatke za tisti večer in navržite denar, ki ga boste potrebovali za gospoda Jones-Jonesa samega, da bodo račun v redu.«

Strogo moralno!

»Najbolj važna točka moje zamisli, je dejal Ted Peckham, ko je prišel v Evropo, je ta, da ni niti govora o kakšni nemoralnosti. Jamčim za dostojnost in dobro vzgojo gospodov, ki jih priporočam, zanesem se pa, da lahko pričakujem prav tako lepo obnašanje pri svojih naročnicah. Sicer pa se ni do zdaj še nihče pritožil.«

Mnoge ameriške ideje se nam zde kaj nenavadne, dokler jih ne priko-

jimo po evropskih šegah. Ted Peckham, ki ne pozna Evrope in njenih navad, je prišel v Pariz poln navdušenja, ker je ravno takrat z velikim uspehom ustanovil v Londonu podružnico.

»Premislite, na zalogi imam pristnega vojvodo in dva čistokrvna barona. Sploh pa imam za Evropo še posebno jamstvo: vsi gospodje, ki jih bom sprejel v službo, se bodo morali izkazati z listinami, ali bo pa morali biti njihovo ime zapisano v plemiškem koledarju (Gothic). Dame bodo potem vsaj vedele, s kom imajo opravka.«

Ted Peckham se je veselo trikrat zavrtel na peti, se pogledal mimogrede v izložbeno okno, si pokazal jezik in dejal zmagoslavno:

»Zdaj bom ustanovil podružnico v Parizu.«

»Ali res mislite uresničiti svojo misel tudi na Francoskem?«

»V Parizu bo to lažje kakor kje drugje, ker je to posebno nevarno mesto za ženske, ki nimajo znanecv in primerne družbe. Tukaj se boje same priti v Pariz za štirinajst dni, zdaj bodo pa rajši prišle, vedo, da lahko dobe za vsak večer poštenega spremljevalca. Če jim bo že prvi večer ugajal, ga bodo lahko imele vseh štirinajst dni, če pa ljubijo spremembo, jim lahko pošljemo vsak večer drugega.«

Obzirnost in molk

»Ali imate kakšen seznam svojih »uradnikov?«

»Kaj se! Ali nas tako slabo sodite? Moji ljudje so vsi iz boljše družbe in od mene seveda zahtevajo strogo molčečnost. Njih ime izdam samo dami, ki jo spremljajo in ki jo sprejme pod vsemi pogoji in z vsemi posebnostmi, ki jih navedem po telefonu.«

»Ali nameravate kmalu odpreti parisko podružnico?«

»Kakor hitro bom nabral dovolj znanstvenikov, da bom lahko med njimi izbral; prepričan sem pa, da bosta kriza in denarno pomanjkanje, ki ne prizanaša tudi najboljšim slojem, pripeljala k meni toliko ljudi, da jih bom moral še zavračati. Ženske se bodo pa že po prvem poskusu pričale o resnosti mojega početja, saj je tudi namenjeno samo resnim ženskam; povem vam, da sem prav angel varuh, kar se dostojnosti tiče.«

»Povejte še to, ali sploh more iti ženska zvečer s človekom, ki ga dobro pozna, ne da bi tvegala, da jo bo v taksiju objel?«

»Resni dami, ki se obrne do nas, se ni treba bati takih dogodivščin. Sicer je pa več mojih ljudi v Londonu in New Yorku poročenih in preživljajo z delom, ki sem ga jim prikrbel, ženo in več otrok.«

Nova moda iz Amerike

n. z. I. New York, decembra. Amerika se tudi v modi od leta do leta bolj postavlja na lastne noge, ker noli več odvisna od Evrope. Do nedavnega se je USA ravnala po Parizu in Dunaju zastran ženske mode, in po Londonu zastran moške, zdaj je pa začela ubirati nova, svoja pota.

Slavni modni umetnik filmske prestolnice Charlie Creed je te dni odpotoval v Evropo, da pokaže svoje najnovejše modne stvaritve. Ta mož ima

težavno in odgovorno nalogo, da si izmišlja vedno nove toalete za velike modne revije. Med njegovimi najnovejšimi novostmi so najzanimivejše ljubke damske športne obleke; ena najlepših je svetlorumen sportni kostim z modernim pisanim telovnikom.

Creed namerava preurediti tudi damske večerne obleke. Njegov najnovejši model ima črte moškega fraka.

Ameriški modni diktator misli svoje ideje širiti tudi v Evropi, toda malo verjetno je, da bi se mu Pariz, London in Dunaj hoteli ukloniti.

Prvi pisalni stroj za Tibet

n. w. I. Bombay, dec. Opat vrhovnega samostana v Lhasi, ki ima vzdrževati zvezo med prebivalstvom in mehi, mora opraviti veliko trgovsko korespondenco. Zato je pred nekaj meseci povabil v Tibet nekega angleškega tehničarja in mu je naročil, naj mu sestavi pisalni stroj v tibetskem jeziku.

Inženirju se je zdelo naloga skoraj neizvedljiva, saj bi moral imeti ta stroj okoli 100 tipk. Naposled se mu je vendarle posrečilo zgraditi pisalni stroj in te dni so ga poslali v Tibet. Do Darjeelingu, glavnega severno-indijskega mesta, ga je prepeljala pošta, od ondod so ga pa odnesli domačini po strmih in divjih prehodih v tibetsko prestolnico.

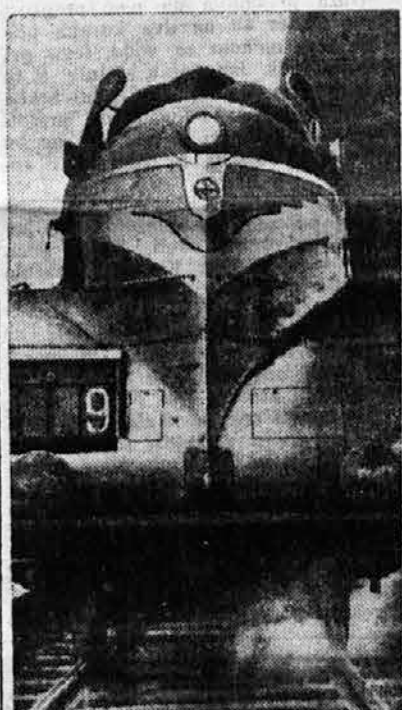
Za zdaj je novemu pisalnemu stroju kos en sam budistični duhovnik. Ni čudno, ko je pa njegova raba sprito toliko tipk tako težka.

Sežiganje čarovnic je bilo potrebno...

n. e. O. Berlin, novembra. Minister Klagges je imel ondan zelo zanimivo javno predavanje, zanimivo zlasti kar se tiče zgodovine kot sredstva narodne vzgoje. Na tem predavanju je posebno poudaril tole:

»Nemcem radi očitajo, da so v srednjem veku sežigali čarovnice na grmadah. To je pa le napačno razlaganje zgodovine. Dejansko moramo videti v čarovnicah, sežganih v srednjem veku, žgalni dar na oltarju notranje osvoboditve nemškega naroda.«

(»Az Est«, Budimpešta)

Tudi Francozi so začeli voziti z orjaškimi lokomotivami. Na prvi strani — Calais je prišla v promet nenavadna lokomotiva, ki jo kaže gornja slika.

Zaradi enega moža tri v smrt

n. z. I. Varšava, dec. Tri lepotice, manekenke uglednega varšavskega modnega salona, 23letna Norisa Czekanova, 19letna Henrika Klynanowiczewa in 20letna Helena Jablonska, so si prisegle večno prijateljstvo. Toda vse tri so se zaljubile v enega moža, lepega inženirja Tadeja Rosenberga.

Vsak večer, ko so zaprli trgovino, je šla ena izmed njih z inženirjem na sprehod in skušala osvojiti njegovo srce. Toda mladi mož ni maral nobene. Dekleta so pričele biti druga na drugo ljubosumne in so se večkrat sporele. Spomnile pa so se svoje prislege in sklenile, da bodo skupaj zapustile to dolino solz. Nekega večera so se napravile v svoje najlepše obleke, odšle v neko nočno zabavišče, spile strup in se zgrudile na tla. Helena je takoj umrla, njeni prijateljci pa se borila s smrtjo.

Astrološka poroka

n. e. o. New York, decembra. V New Yorku so te dni spet imeli svojevrsten ločitveni proces. Tožnica, dama iz najboljše družbe, je očitala svojemu možu, da ji ni po pravici povedal dneva svojega rojstva. Več mesecev po poroki je namreč odkrila, da se njen mož ni rodil 18. avgusta, kakor je povedal njej, temveč deset dni pozneje; to sicer ni veliko, a vendar dovolj — za ločitev.

Tožnica je razlagala sodnikom, da se je hotela poročiti po astroloških zakonih in da je bila trdno odločena vzeti le takega moža, ki je rojen kakor ona v znamenju Leva.

Ko je o tem izvedel njen zaročenec, ki je bil do ušes zaljubljen v svoje muhasto dekle, si ni znal drugače pomagati, kakor da je ponaredil datum na svojih listinah in se ji je tako predstavljal kot polnovreden možak, rojen v znamenju Leva.

Sele po medenih tednih je žena prišla nedolžni slepariji na sled. Moževa laž jo je tako razkajala, da je sklenila izvajati skrajne posledice. Zatorej je šla na sodišče in vložila tožbo za ločitev zakona.

Sodišče ji je ustreglo, ne sicer zaradi njenega sklicevanja na astrologijo, temveč zato, ker je bilo mnenja, da je že ponarjanje uradnih listin dovolj tehten razlog za ločitev.

(»Esti Kurir«, Pešta)

Tobakove žrtve

n. w. D. Smešno se nam zdi, če pomislimo, da so tobak, ki ga danes ceni celo nežni spol, in ga kaditi toliko milijonov ljudi, smatrali še pred dobrimi 400 leti za pravcato šibo božjo. Mislili so, da je kriv prav vseh nesreč.

Leta 1620 je na Francoskem Ludovik XIII. s posebnim zakonom prepovedal prodajanje tega mamila; dobil si ga je še v lekarni. Kdor se je proti temu pregrešil, je moral biti pripravljen na hudo kazen.

Toda tako hude kazni kakor na Angleskem, Francozi je niso poznali: tako so siru Walterja Raleigha, ki se je prvi zavzemal za to rastlino v Angliji, po nalogu kralja Jakoba I. obglavili.

Leta 1628 je papež Urban VIII. prepovedal uživanje tobaka; v Rusiji pa je veliki knez Mihael Feodorovič vsakomur, kdor se je lotil kajenja, zagrozil batine; če se je »zločin« ponovil, so nesrečnemu storilcu za kazen odrezali nos in razcepili ustnice.

Mohamed IV. je okoli l. 1670. dal obesiti vsakogar, kogar so zalotili pri kajenju.

Toda te prepovedi niso ustrašile ljubiteljev tobaka, zato so vlade morale spremeniti taktiko. Namesto da bi strup prepovedali, so ga rajši vzele v zakup in to jim še danes daje mastne dobičke.

Pot do uspeha

Ali hočete postati človek in pol?

n. e. o. Če bi se do katerega koli izmed vas obrnil učen psiholog in vas premeril od nog do glave, ali vas ne bi nekoliko zabeležil pri srcu? Morda bi tedaj pomislili na vse tisto, kar v življenju le preradi pozabljate, čeprav vsak dan tožite o krizah in težavah; pomislili bi na svoje veliko delo in na mali uspeh. Stavim, da imate slabo vest, da ste premalo trdi do samega sebe in da slabo uveljavljate svoje sposobnosti. Povprečne ste kakor toliko drugih in še s prstom ne mignete, da bi se dvignili iz te slabe družbe. Zavedite se vendar! Danes rabimo celih ljudi, ljudi, ki morejo, hočejo in znajo!

Ali se znate učiti?

Mnogo učenjakov in ljudi, ki si vzamejo vsaj nekaj časa, da premislijo stvar, ki jih zanima, je že od nekdaj peklo vprašanje: »Na kakšen način človek uspe?« Odgovor je preprost in vedno enak: »Človek, ki hoče imeti uspeh, se mora znati učiti.«

Pa bo kdo ugovarjal:

»Ali se moramo res vedno učiti, in ali se sploh vsak človek lahko uči?«

Da — le trdno voljo mora imeti in namen, da se res nečesa nauči!

Če delate neko delo, je manj važno, da ga takoj, ko ga vzamete v roke, brez napake naredite; mnogo važnejše je, da se z njim seznanite, da dobite z njim nekaj duševen odnos in notranjo zvezo. Pri tem je upoštevati posebno še to: spreminjajte, spolnajte način učenja!

Da postanete dober govornik

Postali bi radi govornik, pa si še niste na čistem, kako boste dosegli »moč besede«. Bolj preprosto, kakor mislite: nikoli ne delajte dveh govorov po istem kopitu! Predstavljajte si, da boste morali trikrat govoriti in da bodo vaši poslušalci vsako pot drugačni. Prvikrat napišite uvod in sklep govora in se tega naučite na pamet; za vsebino napravite osnutek v duhu, zapišite si le nekaj točk na listič in si skušajte vsebino obnoviti ob teh točkah.

Drugič napišite govor od začetka do konca, besedo za besedo, a ga sežgite, še preden bi vas prišla skušnjava, da se ga naučite na pamet.

Tretjič: tri ali štiri dni pred nastopom povejte svoj govor v duhu, premislite dobro kaj govorite, a ne zapišite si niti besedice!

In naposled, na kakršen koli način

ste se že pripravili: ne mislite več na govor vse do tlej, dokler ne stopite na govorniški oder. Dvomite, bojite se, da boste jecljali in se vam bodo poslušalci smejali? Prazen strah. Utegnete ga malo polomiti, a to ni važno; važno je, da ste na najboljši poti, da se boste naučili govorjenja.

Na kakšen način se učiti — to je važno

Nekoč vidite pri golfu igrača, ki pošilja svoje žoge z neverjetno gotovostjo v določene luknje, ne da bi se mu le malo tresla roka; drugi poslušate govornika, ki govori samozavestno in premišljeno in odgovarja na medklince, ne da bi trenil z očmi. Videli ste že igralca, ki svoje vloge ne biebata tjavdan, temveč spremlja sleherno besedo s premišljenimi gibi.

Kako torej, da je nastop teh ljudi tako nepriljubljen in tako samozavesten? Učili so se tako, kakor je treba, in zdaj vedo, da so dosegli vse, kar zmorejo po svojem temperamentu in naravi. Njih začetek ni bil nič lažji od vašega, prav tako so oklevali, jecljali in prestopali v zadregi z noge na nogo. Pomalem so pa spoznali, kaj jim je v škodo in kaj v korist, kaj je dobrega in kaj slabega v njihovem prizadevanju; odpravili so napake in zato se je njihova samozavest tako dvignila.

Vsa raziskovanja učenjakov in dušeslovcev o učenju se dajo strniti v en sam tehten stavek:

»Učenje je le tedaj pravilno, če se ne učimo vedno na

isti način!« Način učenja se mora neprestano spopolnjevati.

Opazili ste že najbrže, da se začnete učiti na način, ki se vam zdi najboljši. S časom ste pa spoznali, da vam je drugačen način učenja bližji, in na koncu ste se učili z docela drugačnimi duševnimi pripomočki kakor v začetku. Učiti se ne pomeni toliko dejanskega povečanja znanja, kakor pravilnejšo in preudarnjšo izrabo tega znanja.

Nekoč je učenec vprašal svojega glasbenega učitelja: »Kako morete tako hitro z enim samim pogledom prečitati vse štiri note akorda?« Ravno to je ves problem. Učenec, ki se je šele začel učiti glasbe, mora prečitati vsako noto posebej, če hoče zaigrati akord. Profesor pa objame vse note akorda z enim samim pogledom in celo več akordov hkrati. Prav ta spretnost mu dá, da brez težave zaigra celo tako skladbo, ki je še nikoli ni videl.

Pravijo, da je Teodor Roosevelt (1858 do 1919), predsednik USA, trikrat, štirikrat hitreje bral angleščino kakor njegovi rojaki. Pa ne zato, ker bi bil vsako besedo trikrat ali štirikrat hitreje videl kakor kdo drugi, temveč zato, ker je z enim pogledom objel štirikrat več besed kakor drugi. Odrasel človek čita hitreje od otroka, ki se je šele začel branja učiti. Zakaj? Ker zna hitreje sklepati! Njegov pogled ni hitrejši od otrokovega pogleda, le vaje ima mnogo več.

Nadaljevanje na 7. strani

Kako odvadite alkoholiha neopazno od pijače

Vam pove jugoslovanska izdaja knjige dr. Irvinga, člana društva za uničevanje alkoholizma. Nasveti in recepti domačih sredstev za družine, ki hočejo svoje neopazno odvaditi pijanstva. Dr. Irving ni trgovec in ničesar ne prodaja. Knjigo razpošilja zgolj iz človekoljubnosti

brezplačno

Pišite v svoji materinščini in priložite za poštino dva mednarodna kupona za odgovor, ki jih dobite na vsaki pošti po din 6.— (šest). Ničesar drugega ne plačate, tudi carine ne.

Naslov:

Société pr. le combat de l'alcool, dep. 60, Dr. Austin Irving, B. P. 32, Paris — X. (Na pisma v Pariz nalepite znamko za din 4.—.)

Zanimivosti z vsega sveta

Ogrske puste mikajo filmske zvezde. Ni dolgo kar je znana filmska igralka Lillian Harvey kupila na Ogrskem lepo posestvo. Prav tako na Ogrskem si je nedavno kupila 280 oravov veliko posestvo tudi dunajska igralka Paula Wessely.

Spanje pred polnočjo. Milijonarji vedo ceniti spanje pred polnočjo, zato hodijo zgodaj spat. Neki angleški časopis je priredil med njimi anketo in izvedel, da n. pr. Henry Ford leže k počitku vsak večer že ob 9. uri. Vanderbilt potrebuje 8 ur spanje, Deterding takisto.

Izvrstno iznajdbo uporabljajo v New Yorku za avtomobiliste, ki se ne drže cestnega reda. Vsakdo, kdor je bil že kdaj kaznovan zaradi prehitre ali nepravilne vožnje, dobi na motor montirano mehansko pripravo, ki dopušča hitrost največ 40 kilometrov na uro.

Borza avtogramov v Londonu ima velik promet. Letos je največje povpraševanje po ljubavnih pisemih slavni mož. Pred kratkim so prodali neko Napoleonovo ljubezensko pismo za 250.000 dinarjev. Beethovenovo ljubavno pismo so prodali za 100.000 dinarjev. Od še živih znamenitostnikov ima najvišji tečaj Mussolinijev podpis, prodajajo ga po 400 dinarjev.

Tri in pol metre dolga kača je ušla iz steklene kletke v gledališču »Črna mačka« v Osiu. Vse iskanje, da bi jo našli, je bilo zaman.

Čuden rekord. V deželi rekordov so spravili na dan tole resnično in mično zgodbo: Najstarejši prebivalec ameriškega mesta Nelsonville, ki se piše za Bernarda in je nedavno slavil svojo 82. letnico, je v zadnjih 50 letih pojedel 10.000 palačink. Vsako jutro si je namreč redno privoščil po 10 palačink.

Najgostejša telefonska mreža na svetu je v državi Vatikan. Imajo namreč za 700 prebivalcev 600 telefonov, to je, na 100 vatiških stanovalcev pride 85 telefonov. Da je to precej, nam dokazuje številke o telefonskem omrežju drugod. V Italiji pride na 100 ljudi le 2 telefona, v USA pa 13.

Lep zaslužek ima Američan Irving Berlin. Ustvarja šlagerje, ki mu prinese letno nič manj ko 25 milijonov dinarjev. Pri tem pa je posebno zanimivo to, da mož ne zna niti not brati, in ne obvlada nobenega glasbila.

Počasnejši so ustanovili svoj klub v Londonu. Vsakdo, kdor hoče postati klubov član, se mora obvezati, da bo zmerno govoril, jedel počasi, hodil brez naglice itd. Vsakršno naglico pri posameznikih članih je smatrati kot zlo dejanje, naperjeno proti klubu samemu.

Tudi misli ne bodo več proste — na Japonskem. Nadzorstvo nad njimi bodo imeli posebni organi, njihov namen bo, da bodo Japonci smeli v bodoče misliti le to, kar dovoljuje zakon. To je določba najnovejšega zakona, ki ga je sprejel z večino glasov parlament. Kako se bo to čudno nadzorstvo izvajalo v praksi, še ni znano.

Uspela operacija srca. V Londonu so izvršili tvegano operacijo srca pri nekem Viljemu Harleyu. Vzeli so mu srce iz arčne votline, odstranili z njega plast apnenca, srce pa je medtem bilo dalje. Pri operaciji ni bilo treba niti transfuzije krvi.

Gibanje prebivalstva v USA. Po računih znanstvenika profesorja Permoza bo do leta 1965 prebivalstvo Združenih držav naraslo na 142 milijonov, potem pa bo število počasi padalo. Leta 1980. bo imela USA spet samo še 138 milijonov ljudi.

Kako postanem dober godbenik!

Popolnoma brezplačno dobi to knjižico vsakdo, najsi že zna gosti, najsi se hoče hitro in lahko naučiti gosti na kakršno koli glasbilo. Potrebno je samo, da jo zahteva od skladišča tiskarne glasbil MEINEL & HEROLD, Maribor 193 a.

Ljubezen in prijateljstvo

Napisal André Maurois

Neki angleški dnevnik se je obrnil do svojih čitateljev z zanimivim vprašanjem: »Ali kateri poklic bolj kakor drugi pomaga moškemu do ženske ljubezni?«

Pisateljica Clemence Dane je odgovorila: »Da... Možev poklic je kakor etiketa, ker ženi pove, kaj vse lahko od moškega pričakuje. Častnik? Potem sme upati, da bo pogumen. Uradnik? Potem ve, da bo prinesel v zakon neko stalnost in varnost, gotovost pokojnine in rednost službe. Umetnik? Tedaj sme pričakovati od njega izvirnih idej in razgibanega življenja — toda pripravljena mora biti tudi na to, da se je utegne po prvih mesecih utešene strasti naveličati in se ji izneveriti.«

Seveda so te etikete pogosto varljive. Vsi vojaki niso pogumni, vsi odvetniki niso zgovorni in tudi taki umetniki so, ki znajo biti zvesti.

Toda človekov značaj spoznaš šele po dolgem proučevanju. In če je ženska v dvomu, je razumljivo, da sodi moža po njegovem poklicu.

Treba bi bilo pripomniti, da določeni poklici moškemu več priložitosti za osvajanje in zmago ko drugi, ker jim omogočajo takojšnjo neposrednost razmerja do žensk. Tako se na primer zdravniku ni treba boriti z napačno sramežljivostjo, ki je za toliko ljudi nepremagljiva ovira; saj je naravni zaupnik telesa in pogosto tudi duše. Njegovi obiski ne rode čenč, zato tudi plahim in pretirano sramežljivim ženskam niso nevarni.

Tudi pisatelj bi znal biti dober spovednik, le da je že po svojem poklicu nemolčen. Vsi poklici, ki dajo oblast nad večjo trumo žensk — gledališki ravnatelj in podobno — so »zavojevalni poklici«. Prav tako tudi poklici, ki dajo možu velik osebnostni vpliv: politični govorniki, revolucionarni vojskovodje, veliki zagovorniki, znameniti igralci, slavni nogometaši in podobno.

Slavni angleški romanopisec Hugh Walpole pa misli docela drugače. »Ako moški ženski ne ugaja, se bo zanj zanimala nemara le tedaj, če ima ugledno službo, če je letalski rekerder ali filmski zvezdnik — toda če ji je res všeč... O, tedaj ji je tega kaj malo mar: tedaj njegova zunanost vse drugo odtehta.«

In Walpole je povedal za primer resnično zgodbo o mlem dekletu, katere oče je bil bančni uradnik. Sam Bog si ga vidi, zakaj baš tega poklica ni marala; venomer je namreč zatirjala:

»Vseeno mi je, koga bom vzela, le toliko je gotovo, da bančnega uradnika ne bom.«

Nekoč je v kinu sedela zraven čednega mladega gospoda. Bil ji je všeč in ko jo je mladi mož prosil, ali bi jo smel po predstavi spremiti, čes da ima skoraj isto pot, se ni branila. Bil je lep pomladanski popoldan, solnce je sijalo... ali je potem čudno, da sta se poslovila kot dobra prijatelja?

»Eno je gotovo,« je še rekla pri razstanku, »z bančnim uradnikom se ne bom nikoli poročila.«

»Skoda!« je menil on. »Tudi jaz sem bančni uradnik.«

Dva meseca pozneje je bila njegova žena.

Filatelija

* Španske znamke za zimsko pomoč. Španski falangisti (pristaši nacionalistične burgoške vlade) so izdali pred-

vsem po nemškem zgledu posebne zimske znamke, kakor jih vidimo na naši sliki. Nemški vzor izdaja posebno znamko za propagiranje kosila z eno samo jedjo.

Možje, ki se niso bali smrti

Na mrtvi brazi

DOŽIVLJAJI ANGLEŠKEGA ČASTNIKA V INDIJI

9. nadaljevanje

»Kuh dar nahin hai!« — »Ni vzroka za strah!«

Ne, vzroka za strah pač skorajda ni bilo.

Vse noč smo prebili na straži; včasih smo malo pokinkali, včasih smo malce poščegetali napadalce v grmovju. Zmerom in zmerom smo videli drobne sikačje plamenčke, toda čim bolj se je bližalo jutro, tem redkejši so postajali.

Ko je vželo sonce, smo opazili nekaj tucatov padlih pred zidovjem. Torej je bilo vendar resnejše, kakor smo mislili.

»To je bilo pa lepo!« je menil Binns.

»Ali ste vi pisatelji ve! tako krvočni?« sem ga vprašal, »ali si pa ti naposled kakšen prikrit ameriški general?«

»Ali misliš, da so naši generali krvi žejni?« je nezaupljivo vprašal. »Prav nič jih ne žaja po krvi in pisateljev na splošno tudi ne. Toda... sam ne vem, kako bi ti to pojasnil... tako, tako nazarensko me taka reč veseli, Digger... in ko bom nekoč spet doma, si bom kupil nekaj tisoč kositrnih vojakov in nekaj svinčenih kalonov — in ob sobotah se bom zaklel in se bom igral s to šaro.«

»Prav čedno,« sem dejal, »toda predvsem bova zdaj poslala dva kositrna vojaka k Strongu s poročilom, da tičimo tu v prav nečedni juhi. Kajti ne smeš si misliti, da bom spričo takšnih čedljivih okoliščin s svojo ubogo rajo odmarširal. Poslal bom torej dva moža...«

»Je že storjeno!« je odgovoril Binns.

»Kaj je že storjeno?« sem osuplo vprašal.

»Dva moža sta odšla,« se je režal Binns, »dovolil sem si... takorekoč proti predpisom seveda... poneti odposlati dva moža... s preimenitnim poročilom — napisanim celo z okroglo pisavo — in s podpisom: po naročilu stolnika — Binns. Fanta sem poslal na najnižih konjih, hitreje bosta prišla na cilj, saj veš. Osebnost sem ju spremljal skozi najhujšo nevarnost in mislim, da sta jo erčno odkurila.«

Predirljivo sem pogledal vojakovodjo.

»Kaj si vse storil?« sem potlej vprašal z umetno radovednostjo. »Na lašno pest si poslal dva moža in mi o tem nisi ničesar javil? Sam si sestavil poročilo, pa mi ga nisi pokazal? In še najina konja si jima dal, da bova midva odeslej lahko tekala peš, ali mar ne? In potlej si celo sam brez mojega dovoljenja spremlil vojaka na poti? Preimenitno! Lepo gospodanstvo! Ali veš, ti nesrečnej, da zaslužiš za vsako dejanje posebej od vsakega staršine nos prvega reda?«

»Saj mi ni za noč,« je vedro odgovoril Binns, »le to bi rad vedel, ali sem prav storil ali ne?«

»Kajpek, da je bilo prav!« sem ga ves besen nadrl. »Zlata vredno celo! Toda tako reč moram vedeti, strela božja!«

»Saj sem ti vendar pravkar povedal,« je nedolžno dejal Binns.

»Take reči moram vedeti vnaprej,« sem mu kolikor moči mlo dejal.

»Zakaj neki?«

»Če bi se bil še jaz domislil, da pošljem dva moža, bi bili zdaj štirje na poti in polkovnik Strong bi dobil kar dve poročili in bi mislil, da se nam je pamet skisala. Zato moram vse tako vnaprej vedeti, dragi moj fant.«

»Prav imaš, toda nikar ne misli, da sem ti hotel delati nevednosti, dragi Digger. Narobe, misli sem...«

Odmahnil sem z roko: »Pustiva to. Upajva, da se fanta pretolčeta, zakaj to je zdaj najvažnejše.«

Potlej sem sklical podčastnike. Pet sem jih imel. Pravi brusti so bili in priznati moram, da so malce dišali po karikaturah s svojimi le preveč vitkimi nogami. Zato so pa imeli toliko širja prsa in na teh prsih jim je bingljala vsem po vrsti cela vrsta odlikovanj. To so vam bili možje, ki so se bojevali že na vseh vetrovih Indije. Steherni izmed njih se je ponašal z brazgotinami iz teh bojev. Vsak izmed njih bi bil, ako bi živel scivilno življenje, končal na vislicah. Zal mi je, da moram to priznati, toda taki so bili. Stolnija lovec na ljudi ni imela drugega materiala. In drug material ji tudi potreben ni bil. Še marala ga ni.

Rešitev križanke št. 5

Vodoravno po vrsti: 1. maraton; lek, 2. ogel; robata, 3. čas; karakum, 4. dominik; de, 5. pilat; kes; 1. 6. iran; lido, 7. r.; til; pirat, 8. il; polotok, 9. nakup; mor, 10. aviron; maté, 11. čaj; vatikan.

»Varčujte z vsemi živili, prijatelji moji,« sem nagovoril petorico svojih podčastnikov, »zakaj mnogo nimamo in zdaj si ne moremo ničesar priiskovati. To ste menda že sami izprevideali, ali ne? Najpametneje bo, če pazite, da si bo vsak mož razdelil svojo porcijo na štiri dele, dnevno porcijo namreč mislim. Tako bo ena porcija za štiri dni dovolj. Dotlej bomo morda, če sahib polkovnik hoče, že odšli od tod. Morda bo sahib polkovnik že čez nekaj ur tu, morda bo prišel šele čez nekaj dni in morda ga sploh ne bo! Tega ne vem ne jaz in ne veste ne vi, to ve samo Allah. Varčujte tudi z naboji dragi moji, pazite, da ne boste streljali na slepo. Samo z enim ne varčujte, če bo prišlo do skrajnega, namreč z bajoneti in z noži. Zdaj pa pojdite, povejte vse to svojim ljudem, bodite razumni in hrabri.«

Say, najstarejši podčastnik, se je obotavljal.

»Kar govori, dečko.«

»Saib stotnik, prav malo vode imamo.«

Da, da, sem pomislil, to je spet ta tisočletja stari zgodovinski slavek vseh kolonialnih vojn. In res ni bilo prvič, da so ga šisala moja ušesa. A tudi to sem vedel, da ni usodnejšega stavka od tega. Kadar zmanjka hrane, ti usoda zmerom nakloni kakšno prilagoditev, da najdeš po njivah kaj, da ustreliš kakšno divjačino, da najdeš v božjem imenu kakšen koren, kakšno zelisko ali sad, ali pa če vsega tega ni več, stakneš zmerom bajonet ali nož, ali če je že vse pri kraju, še pest. Toda če ni več vode...

Pri priči sem ukazal vse samo še do polovice polne mehe za vodo znositi na kup.

Obesili smo jih v senci in smo postavili stražo prednje.

Straža je dobila na moč preprosto ukaz: »Kdor se na dva koraka približa tem mehoma za vodo, tega pri priči ustreliš. Jaz, sahib stotnik, ti to ukazujem in če pride tvoj lastni brat.«

Potlej smo se odločili, da pretolčemo dan. Podnevi si nas itak ne bo nihče upal napasti, to sem dobro vedel. Noč pa ni bila naš prijatelj, to sem tudi vedel.

Zdaj pa zdaj je splezal Binns na streho in prežal okoli. Vedel sem, česa je pričakoval. Ko se je začelo večeriti, je izgovoril, kar sem že ure in ure vedel.

»Odposlanca se nista pretolčla.«

Ce bi se bila pretolčla, bi moral biti polkovnik Strong že tu, ali bi pa moral vsaj kakšen glas poslati.

No, morali smo se skušati pač sami na drug način potegniti iz te zanke. Čez dan je žal pripekala obupna vročina. Pitno vodo sem delil sam in reči moram, da so se moji vojaki imenitno vedli pri tem. Zgledno so se krotili. Niti eden ni šilil, čeprav mu je jezik v ustih kar otekal. Niti eden ni bil čez mero hlasten, vsak je molče čakal, skromno v svoji vrsti, dokler ga niso

poklicali. Doživel sem bil že drugačne stvari pri razdeljevanju vode. Žalostno pesem bi lahko o tem zapel. Pred nekaj leti sem več ko enkrat delil v nekem drugem kotu Indije vodo, s pištolo v roki in s posledico več ranjenec.

Ko je legla noč, je postalo vprašanje vode nujno.

Petdeset metrov odtod na jug,« sem dejal Binnsu, »za ono goličavo v grmovju — samo tja se je treba splaziti — je majhna dolinica. Tam je tudi izvirek, kjer smo si včeraj poslednjič napolnili naše mehe z vodo. Tri možje moramo poslati dol. In sicer po vsaki ceni.«

Poklical sem Saya in mu ukazal, naj izbere tri prostovoljce. Binns in jaz sva ležala na strehi in opazovala, kako so ti trije možje smuknili čez obzidje.

Potlej sva prisluhnili v noč. Vseposod je bilo tiho kakor v grobu. Minila je že ura, a naših fantov še ni bilo nazaj. Razumeli smo. Na oni svet so jih poslali... in odondod se ne vrnejo nikoli več.

Dobri Say mi je pripeljal tri nove prostovoljce. Ti fantje so se zmenili, da ne bodo odkrivali kar naravnost k izviru, temveč se ga bodo najprej ognili v velikem loku in se skušali potlej z nasprotno strani približati studencu.

Pustil sem jih v božjem imenu na pot. Poldruga ura je že minila in nihče ni skanilo lepote in tišine noči. Tudi ti trije še niso več vrnili.

»Pobegnili menda niso,« je neodločno dejal Binns.

»Nek,« sem odgovoril, »saj nikamor ne morejo, a razen tega v stotniji tako rekoč ubežnikov sploh nimamo. Tukajle bi se pa še prav posebej urežali. Lenhajeji privrženci ne sprejemajo ubežnikov, temveč umore vsakega domačina, ki je kdaj koli služil v britenski vojski, torej v vojski tujih vsiljivcev. Nak, pobegniti se pa tu ne da!«

Binns je nekaj zagodrnjal, česar nisem razumel, potlej se je pa v zadržal in zastrmel v motno razsvetljeno pokrajino.

V tistem trenutku sva zaslišala krik stotnije lovec na ljudi z našega dvorišča. In kakor v en glas je zatulil ves vod.

»Posvetili jim bomo,« sem dejal — in oba z Binnsom sva planila k strojnicam.

Imenitno sva imela strojnici namenjen na greden zidu. Saj ni bila kdo ve kakšna umetnija. Prasketalo je ko za slavo. Gorje tistim, ki so vendar prišli čez zid na naše dvorišče! Izgubljeni so bili. Da jih ni bilo preveč, za to sva skrbela midva. Čez pike pol ure je vladal spet mir.

Say je javil šest Lenhajejih mož, ki so ležali zabodeni na dvorišču. Tudi šest naših je javil med padlimi.

Dalje prihoduje

Madridčani zapuščajo svoj dom, ker zaradi letalskih napadov niso več varni življenja

POGOJ

Napisala Myra Gruhenbergova

»Izbij si to iz glave, dragi prijatelj,« je dejal Robert; »tež ženski ne moreš blizu. Niti pogleda ti ne privošči. Tvoje zaljubljene poglede je prav gotovo opazila, in če se ne zmeni zanje, pomeni to...«

»Da ji nisem všeč,« je dogovoril Pavle.

»Ne, dragi moj, to bi za ženo še ne bila zapreka, da bi ji ne laskalo trdovratno občudovanje tvojih zaljubljenih oči. Vsaka ženska je nečimerna, in zato je prav vsaki všeč, tudi če jo še tako neznan človek občuduje. Razen če...«

»Razen če?«

»...če je zaročena. Potlej je ne zaima nič in nihče. In dama, ki že tedne in tedne prihaja v slaščičarno in sedi sama v najskrivnejšem kotičku — pa se ne zmeni za tako trdovratnega občudovalca, ki mu od občudovanja kar oči iz jamic lezejo, ta mora biti po vsaki ceni zaročena. Ne vtepa si nepotrebnih neumnosti v glavo, saj vidiš, da je ne boš nikoli dosegel. Kasneje morda, ko bo že poroka in ko bodo že medeni tedni minili, se lahko spet z večjim upanjem zaimaš za stvar. Zdaj pa...«

»Zdaj je vstala, zdaj odhajata.«

»No, ali ji moreš mar ubraniti?«

»Ne morem — toda če je jutri več ne bo? Kaj potlej?«

»Pavle, tak bodi vendar pameten!«

»Preveč zahtevaš od mene! Nak, prav narobe bom storil! Za njo bom šel in odgovoril jo bom!«

»Kako le more kulturen človek odgovoriti damo na cesti? Ali si že do kraja nor?«

»Da, prav do kraja!«

Zaman je vlekel Robert svojega prijatelja za rokav. Pavel se mu je iztrgal in stekel za lepo neznanko. Kmalu jo je dohitel. In šele takrat se je zavedel, da prav za prav še nikoli ni odgovoril nobene ženske in se mu kajpak še sanjalo ni, kako bi to storil. Osladen stavek, ki ga je že večkrat v knjigah bral, se mu je takrat vsilil na jezik. Nehote je spregovoril:

»Dovolite, da vas spremim?«

V tistem hipu, ko je izgovoril le usodne besede, mu jih je bilo že žal. Ali si ni mar za vselej pokvaril vsako zblizanje? Na njegovo brezmejno začudenje je pa dama obstala in ga zamišljeno pogledala. Potlej je odgovorila:

»Da, lahko me spremite. Samo pod enim pogojem!«

»Ni ga pogoja, ki bi mi bil pretežak!« je vnelo pritrilit.

»Nežni morate biti in ji mi morate reči,« je dejala in niti ena mišica njenega lepega obraza ni trznila.

Pomignila je šoferju in mu ukazala: »V gledališče!«

Potlej si je še enkrat ogledala Pavla in mu rekla:

»Vsak na svoj račun! Vstopnico si plačaj sama!«

To so bile edine besede, ki jih je med vožnjo izgovorila. Bila je zatopljena v misli. Pavel pa sploh ni vedel, ali sanja ali bedi.

Sele ko je avto obstal in ji je pomagal iz voza, je pridržal njeno roko dalje časa v svoji, kakor je bilo potrebno. Umaknila mu jo je. Ko sta kasneje stopila v dvorano, ga je sama prišla pod roko in se nežno prižela nanj. Začuden jo je pogledal, ona mu je pa vrnila pogled s kar se da ljubkim nasmeškom. Tedaj se je Pavle opogumil:

»Ali vas smem vprašati...«

»Te...« je ona mehko popravila.

»Prosim?« je ves zmuden zajecjal Pavle.

»Kaj si me hotel vprašati, dragec?« je začvrčala.

Ko sta sedla, se je primaknila prav blizu k njemu. Njena bližina ga je oropala poslednjega ostanka zdrave pameti. Komaj so pa ugasili luči, je kar menil nič tebi nič pozabila nanj; šele v odmoru se ga je spet spomnila.

»No, dragec,« je nežno vprašala, »kako ti ugaja igra?«

»Igra?« je začudeno odgovoril. Saj revež sploh ni vedel ničesar o igri. Zastran njega so lahko igrali prav tako »Hedo Gabler« ali pa »Krog s kreda«, zakaj njegovi možgani so iskali zgolj pojasnila čudakemu vedenju te lepe mlade dame. Brez slehernega uvoda jo je zdajci vprašal:

»Ali je vaš ženin v tem gledališču?«

Prebledela je, toda pri priči se je prisiljeno nasmešnila:

»Stopiva rajši v čakalnico; dal mi boš cigareto.«

Kmalu sta ostala sama, zakaj zvonec je že klical k drugemu dejanju.

»Kaj veste o meni?« je živčno poizvedovala.

»Ničesar, razen da ste najlepša ženska, ki sem jo kdaj koli...«

»Odkod ste si potlej izmislili, da sem zaročena?«

»To vem že zdavnaj. Če se zateka tako očarujoča dama sama v najskrivnejši kotiček slaščičarne in se za vnetega občudovalca sploh ne zmeni, potlej je gotovo nevesta.«

»To je pa nevarna logika.«

Nadaljevanje na 7. strani.

Ženski razgovori

Ni dolgo od tega, kar sem obiskala mlado trgovsko nameščenko na njenem domu. Našla sem jo v skromni podstrešni sobici, in med nama se je razpel pogovor. Govorili sta tudi o stanovanjih, pa sem ji rekla: »Vaša sobica je prav čedna, škoda le, da je ne lega severna. Posebno pozimi pogrešate toploto.«

Smehljaje mi je odvrnila: »Moje stanovanje je res zelo mrzlo. A kaj bi! Za nisko najemnino, ki jo plačujem, ne morem zahtevati bogve kakšnih prednosti. Premrle ude si že kje ogrejem.«

Nato je po kratkem premolku tiše dodala:

»Povejte mi rajši, kje in kako najdem toplino, tople spodbude za duha. Čisto sama sem. Brez svojcev. Načezana le nase, na svoj pogum in na svoje delo. Toda poguma mi večkrat zmanjka. Osamljenost, delo v neznanju, enoličnost, nevednost in težave vseh vrst, pa pridejo še mračni dnevi in lotijo se me velika utrujenost, navlačenost in nemoč.«

Da rečem vsaj besedo, sem jo vprašala, ali nima morda kakšne prijateljice, ki bi ji mogla zaupati in potožiti to in ono; pa mi je bilo skoraj žal besede, ki sem jo izrekla. Res, prav je imela stara mamka, ki mi je nekoč v svoji preprosti modrosti povedala: »Prijateljstvo je čudovita roža. Toda z rožami se kršiti le, kadar si veseliga srea in si je sonce.«

Obisk, o katerem sem vam pravkar govorila, je zbudil v meni spomin na podobne razgovore z različnimi ženami. Mnogo dni v letu je mračnih, v bistvu odrešitno delo, se v nekih okoliščinah spremeni včasih v breme. In človek, zlasti še žena, katere prva in

glavna naloga je dajati okolici veselje, radost do življenja, ljubezen in toploto, je sama večkrat potrebna sončne besede in toplega razumevanja. Kje ga bo našla? Pri svojcih? Ne, njim hoče vendar prihraniti vse hudo, ki jo tare.

Zdi se mi, da si z menoj vred tudi ti, draga čitateljica, večkrat v podobnem položaju. In vendar bi mogle mnogokrat drugačije uspešno pomagati. Samo od daleč seveda, z besedo, nasvetom, prijaznim bodrilom. Temu namenu naj služi naša posvetovalnica, ki jo danes uvedem v »Družinski tednik«.

Tvojemu namenu bo služila — tebi draga čitateljica, kjerkoli si, karkoli si, kakršne volje si — tebi je namenjena. O vseh vprašanih, ki te zanimajo ali bi te morala zanimati, bova govorili. Naši razgovori ti bodo razjasnili položaj žene v današnjem svetu, dali ti bodo potrebno spodbudo, govorec o delu in uspehih tvojih tovarišic z vsega sveta. Obravnavali bodo vse mogoče stvari s področja gospodinjstva, umnega malega gospodarstva, vzgoje otrok, književnosti, mode, zdravstva, ženske nege in drugega.

Za danes sem ti povedala dovolj. Moja želja je, da se čim prej oglasiš z vsakršnimi vprašanji, ki te mučijo ali si nanje ne veš odgovora; rada bi, da mi čim prej sporočiš svoje težnje in želje glede naše posvetovalnice in — če te je volja — sama poveš kaj iz svojega življenja in opazovanja. Odgovorila ti bom ob tednu v »Razgovorih«, ali pa če boš želela, posamič in osebno.

Dotlej Te prisrčno pozdravlja
Damijana.

Glavnik — lasje — pričeska

Zenska, ki pozablja na lepoto in higieno las, je površna in nepremišljena. Napačno je namreč misliti, da nam je dala narava lase le zato, da nam padajo v juho, ali nagajajo v vetru. Marsikak povprečen obrazček poživl in poudari ljubka pričeska.

Če hoče imeti lepe lase in zdravo lasišče, začni pri glavniku. Imej dva glavnika, enega debelejšega, s katerim laže urediš pričesko, in drugega zelo tenkega, da z njim docela očistiš lasišče nadležnega prhljaja. Glavnik pa ne sme biti tako oster, da bi te pri česanju praskal ali celo ranil. Če nimas ščetke za lase, si rajši ne želi valovitih in bleščečih las. S ščetko si česi lase v vseh smereh, posebno v oni, v kateri lasje navadno ležijo; na dan zadošča 150 potegljajev s ščetko.

Ščetko in glavnik operi vsak teden najprej v vroči vodi, v katero kaneš par kapljic salmijaka, na koncu ju pa izperi v mrzli vodi; ščetko suši tako, da gledajo ščetine navzdol.

Svojega glavnika in ščetke ne posojaj nikomur!

Prepričanje, da striženje las zelo dobro učinkuje na rast las, je zastarelo. Bolj pomaga pri šibki rasti las dieta. Pri občutljivih ljudeh alaba prehrana kaj hitro zrahlja lase, da prično izpadati. Jeseni in spomladi že tako lasje izpadajo, zato naj te to ne skrbi. Če vsak dan izpade do 50 las, je to naravno, če jih pa izpade dosti več, ne smeš tega prezreti, temveč se posvetuj z zdravnikom ali pa vsaj dobrim frizerjem, ki tvoje lase pozna.

Proti izpadanju las je priporočljiva masaža. Masiraj se z lasno vodo, v smeri od temena proti čelu vsak dan pet do deset minut. Dobro deno bolnemu lasišču tudi obsevanje z višinskim soncem.

Velika, a škodljiva moda današnjih las je »beljenje« las z vodikovim preiskom. Jedka tekočina vzame lasem preveč masti in tako pridejo ob sijaj. Ženske preveč suženjsko posnemajo druga drugo in pri tem niti ne pomislijo, ali se jim najnovejša »moda« sploh poda. Svet je preplavljen z nepristnimi plavalaskami; če že mislite na lase ujeti možička, na »beljenje« jih ne boste, ker so prekrhki in se radi lomijo.

Pri trajnem kodranju postanejo temni lasje nekako »ožgani«, svetlejši, zaradi predolgega izhlapevanja. Ne daj si trajno kodrati las vsakih šest mesecev, tudi lasje se utrudijo in hočejo počitka.

Če si umiješ glavo dvakrat na mesec, ni nič slabše, kakor če si jo umiješ dvakrat na teden. Če se rada prehladiš, si umij glavo le enkrat na mesec.

Pričeska naj bi vsaki ženski zadajala vsaj toliko skrbi kakor nečista polt ali raskave roke.

»Vse se ji dobro poda!« vzklikne včasih ljubka zavistnica o lepi prijateljici. Če bi vedela, da to ni nikak problem, bi se najbrže oddahnila. Zenske, ki se jim vse dobro poda, so druga drugi podobne, lepe morda, a nezanimive. Zenska, ki teže najde svoj pojava pravo obleko in pravo pričesko, ju mora zato tem skrbneje izbirati. Iz svojih las si ustvari okvir, ki ustreza tvojemu tipu, in ne oziraj se suženjsko na svoje tovarišice in dnevno modo!

Če si individualna v mislih, bodi tu-

di v zunanji stvar, kakor v obleki, pričeski in obnašanju.

Če imaš bolj ostre črte in podolgovati obraz, izberi gladko športno pričesko.

Obrazu, ki je ohranil svojo otroško okroglost, se poda dobro valovita pričeska z majhnimi kodrci na čelu; lasje pokriva jo teme, ušesa so pa prosta. Okoli glave zavežeš ozek trak v barvi obleke, da drži lase in kodre. Ta pričeska je priporočljiva le za lepe, gladke mlade obraze, torej za dekletce, ki gre prvič na ples.

Če imaš okrogel obraz, ne delaj pre-

često po sredi las, temveč ob strani, tako da si na videz nekoliko podaljšaš obraz.

Lep, otroško okrogel obraz z mehki- mi črtami in velikimi očmi pa poudariš tako, da nekoliko las počeseš v čelo. To velja le za mlade deklice, ki imajo črne lase in čisto polt.

Pričesko večkrat menjaj, ne le zato, ker ne sme biti preča vedno na eni strani, da se tam lasje ne zredijo, temveč tudi zato, ker bo nova pričeska prijetno razvedrila tvoj obraz. Mnogim plavalaskam z visokim čelom in športnim izrazom se izredno dobro podajo gladki, kratki lasje z ozko progo las na čelu.

Letos moderna pričeska so zviti lasje od enega ušesa do drugega; ta pričeska je primerna mladim osebicam, ki imajo lep vrat in majhna ušesa.

Če imaš dolge lase, jih spleti in ovij kile okoli čela. Ta pričeska je ljubka, oživi plavalaske z okroglimi obrazi, njena pikantnost je pa v izrazu, spominjajočem na stare germanske pričeske.

Svetovati ti imam le še to: kadar imaš zvečer nekaj časa odveč, stopi pred ogledalo, poskusi par pričesk in odbrzi tisto, ki te dela lepšo. Zaupaj svojemu okusu in svojim lasem, vse drugo bodo opravili drugi!

Srečno
novo leto

želi vsem svojim cenjenim
odjemalcem in prijateljem

»OKI«

ki izdeluje najboljše testenine

Očetov žaket

»Pa ne da bi ga lahko oblekla jaz!« boš vzkliknila bolj prestrašena ko presenečena. Kar hitro ga pome- ri, pa boš videla, kako odlično se ti poda.

Žaket je točen posnetek slavnostne večerne obleke tvojega očka in je danes najnovejša popoldanska moda — za dame.

Priznati je treba, da se visoki in vitki dami žaket na vsak način lepše poda kakor marsikateremu gospodu z obilnim trebuškom in kratkimi no-

gami... Poleg tega živahni »skrič« mnogo harmoničneje pristojne krilo kakor pa hlačam.

K žaketu potrebuješ seveda elegantno bluzo. Čudovito se poda črni mušlin, rahlo prozoren in pretkan z drobenimi srebrnimi cvetkami.

Kroj je enostaven, a drzen, linija moška, edini okras je lepa kravata. (n.)

Predčasna pomlad v sobi

Prijetna zabava za zimske dni

Pomladna ali poletna cvetlica, ki jo pozimi odgojiš, vedno najde kupcev. To vedo vrtnarji in gojitelji cvetlic in se zato že dolgo trudijo, kako bi vzgojili različno cvetje ob izrednem času.

Razširilo se je zlasti vzgajanje v prostoru, napolnjenem z etrom.

V zadnjem času pa preizkušajo zlasti brstenje v topli kopeli. Ta način zbu- janja življenja v vejicah različnega drevja in grmovja je tako preprost, lahak in uspešen, da bo zanimal tudi nestrokovnjaka, saj bo pozimi in spomladi našel prijetno razvedrilo.

Postopek je v glavnem ta, da počivajoče rastline za nekaj ur potopiš v vodo, ki ima 30 do 35 stopinj Celzija, potem pa jih še dalje neguješ pri zmerni temperaturi (15 do 18 stopinj Celzija).

Na ta način se pospeši brstenje popkov. In to pri prav različnih rastlinah, n. pr.: pri španskem bezgu, šmar- niceah, lesnikih, divjem kostanju, različnem vrbovju, acelejah itd. Poganki so pa pri različnem lesovju različno občutljivi.

Nekaterim rastlinam kopel izvrstno de, drugim pa ne tako dobro ali šele proti koncu mirovanja.

Uspeh poskusov je znatno odvisen od vrste rastline in od letnega časa, a tudi od trajanja kopeli.

Na splošno zadostuje šest do dva- najst ur kopeli; več ni priporočljivo, ker bi popkom lahko škodovalo in bi odmrli.

Paziti je treba posebno na tempe- raturo vode. Za španski bezeg zadostuje na primer že kopel 30 stopinj Celzija, za breze in kostanj v času mirovanja bo pa priporočljiva na 35 do 40 stopinj segreta voda. (z.)

Obleka za naše malčke pri igri

Navadno oblečejo starši svoje ljub- ljence kakor majo toplo, da le zapi- ha prva sapica. Kadar se gredo otroci igrati, pa postane oblačenje mlade- ga »moza« in njegove družice kohtljivejši problem.

Saj veste: otrok hoče »ven«, k igri, »pa naj bo toča ali močak, kakor pra- vimno pri nas. Če ga oblečemo pre- tesno, se ne more dovolj razgibati. Torej ohlapna obleka, površnik?

V tem primeru tvega otrok prehlajenje.

Navadno drži mama otrokov površ- nik, dokler se igra, in mu ga hitro ogrne, ko pride k upehan k njej. To- da če ima mati več majhnih otrok, tudi temu preprostemu pravilu težko ustreže.

Saj se hočejo otroci sami igrati, nemoteni in svobodni.

Pomnite, da se otrok prehladi naj- večkrat zaradi nespametnega obla- čenja!

Zato naj ima toplo obutev in takšno čepico, da mu bo segala čez ušesa in je dovolj mehka, da ga ne ovira.

Naše punčke se prehlade veliko- krat zaradi prekratkih krile in no- gavic, čeki pa zaradi prekratkih jo- pičev in hlačk. Kajti v odprtini, ki nastanejo zaradi skakanja in hitrega premikanja malih teles, se vtihota- pita mrzli zrak in veter — in pre- hladi je tu.

Temu lahko pomagamo; deklicam oblečemo tenko volneno perilo, deč- kom pa nekoliko daljšo volneno srajko, ki jim sega v hlače.

Sportne maje, jopice, sweatri dopu- ščajo prosto gibanje, obdrže toploto in propuščajo zrak. Le spomnimo se, kako nosijo naši najmanjši hlačice do tal, tako imenovane »žabe«, ki so to- ple in praktične, posebno v suhem vremenu!

Toda če dežuje? Če piha burja? Ali ne bi tedaj volneno perilo pre- malo izdalo? Pomoč je kaj prepro- sta: nateknite svojemu ljubljencu ohlapen dežni plašč, vendar glejte, da bo nepremokljiv. Različne »vetrne jopice« in dežni plašči, toda ne kav- čukasti, odlično ščitijo otroka, če je dobro epod oblečen. (n.)

Zdravljenje naduhe

V listu »Fortschritte der Medizin« poroča dr. Eisenberg o zdravljenju na- duhe izdalo? Pomoč je kaj prepro- sta: nateknite svojemu ljubljencu ohlapen dežni plašč, vendar glejte, da bo nepremokljiv. Različne »vetrne jopice« in dežni plašči, toda ne kav- čukasti, odlično ščitijo otroka, če je dobro epod oblečen. (n.)

V mnogih primerih obolenj te vrste se je kot posebno uspešno zdravljenje izkazal — post. Bolniki so dva do tri tedne zapored uživali le sadje. Po prvem tednu posta je večkrat nastopilo po- slabšanje zdravstvenega stanja, po tretjem tednu so pa napadi prenehali.

Po končanem zdravljenju s postom je zdravnik svojim pacientom predpi- sal pretežno rastlinsko dieto.

Ta način zdravljenja pomaga najbrž le v lažjih primerih; seveda ga mora odrediti zdravnik. (z.)

Porabni nasveti

Če zalepljen ovitek preslabo drži: nadomesti manjkajoči kletj s plastjo jajčnega beljaka. Kuverta, ki si jo zleplila s tem lepivom, se ne bo odprla, četudi bi prišla v dotiko z vodo.

Da se ti pečenka ne prismoči, pokrij meso v ponvici ko je rjavo, pa še ne mehko, s pergamentnim papirjem.

Če hočeš slanino lepo rezati, pomoči po vsakem vrezu nož v vročo vodo.

Masten sir ohraniš dalj časa svež, če ga zaviješ v robec, prepojen s kisom.

Neprijetni duh pri kuhanju zelenjave preprečiš, če kuhaš z zelenjavo kosček kruha, zavit v platneno cunjico.

Čajno ročko očistiš še najlaže s cunjjo, ki jo pomakaš v kis, v katerem je raz- topljena sol.

Voda, v kateri pereš meso, je zelo dobra za zalivanje sobnih rož.

Srebrni pribor ostane brez čiščenja svetel, če ga pomočiš po uporabi v vroči vodi, ki ji dodaš nekoliko (pol čajne žličke na pol litra vode) salmi- jakovca in ga nato odrgneš s suho mehko cunjjo.

Mažeže od muh odpraviš s stekla s salmijakovcem, s kovine s spiritom, iz blaga z mlačno vodo, zmešano s kisom, z loščenega pohištva s petrolejem.

Tobakove mažeže iz belih robocev pri navadnem pranju težko odpraviš. Iz- pereš jih pa takole: oprane robce odrgni s spiritom, v katerem je zmešan 1 rumenjak, nato naj leže eno uro, do- bro jih operi v navadnem žganju, nato pa v vroči in nazadnje v mrzli vodi.

Umetno morsko vodo za akvarij na- praviš takole: Vzemi 40 g kuhinjske soli, 4 g magnezijevega klorida, 2 g magnezijevega sulfata. Vse to naj se raztopi v 2 litrih deževnice. Dodaj 10 centigramov sodovega sulfata, 10 centigramov kalcijevega klorida in pre- cedi. Ta sestava je tako podobna mor- ski vodi, da more v njej živeti sle- herna morska riba.

Svoje listine bi rada napravila ognjavarne? Pomoči jih v raztopino galuna! Ogenj se jih ne bo prijel.

Priporoča se
nova galanterijska
in modna trgovina
Cuznar Stane

Ljubljana
Franciška ul. 14

Oglejte si naše
izložbe!

TAKO
KAKOR
ŽENA
MOŽU

ZAMAŠI
USTA

Bronchi donbon kašlju

PROIZVOD: UNION, ZAGREB

Anekdote

Velikodušni vladar

Ko je kralj Edvard VIII. preteklo poletje potoval po Sredozemlju, ga je zaneslo tudi v Dubrovnik. Seveda je bila mednarodna družba, zbrana v le- tovišču, nemalo presenečena, ko je iz- vedela, da bo vladar svetovnega angle-škega imperija kakor vsak smrtnik kosil v hotelu ob določeni uri. V jedil- nici tistega hotela so bile na mah vse mize zasedene. Največ miz so si rezervirali v Dubrovniku bivajoči Angleži.

Ko je kralj po obedu odšel, je planila tropa angleških dam in gospodov in pobrala vse, kar je kralj rabil: krožni- ke, nože, vilice, žlice, kozarce, da celo prtič in namizni prt. V spomin na to srečanje. Slučajno je to izvedel mladi kralj sam, Ker je v svoji skromnosti nasprotnik slehernega obožavanja, jo je sklenil svojim rojakom zagosti.

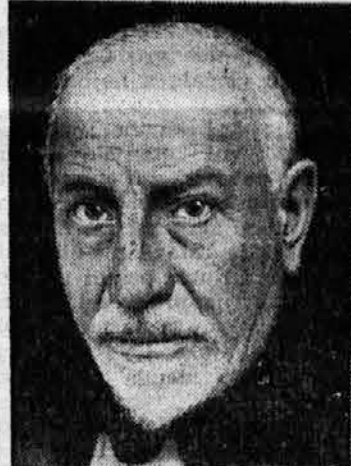
Še tisti večer je namreč takoj po večerji vstal, vzel pribor, krožnike in prtič, stopil k bližnji angleški mizi in pomolil vse skupaj začudenim gospem.

»Mučno mi je bilo, cenjene dame,« je ljubeznivo dejal, »da ste imele za- radi mene toliko sitnosti.« Vljudno se je priklonil in odšel. Podobna choza- vanja so takoj prenehala.

Nauk je zalegal: nič več se ni v Dubrovniku kaj takega pripetilo. (n)

Dve Pirandellovi

Pred dvema letoma je prišel te dni umrli italijanski dramatik Luigi Pi- randello v Pariz. Njegovi občudovalci so mu priredili banket. Po pozdravnih nagovorih je moral spregovoriti še

slavljenec. V začetku svojega govora se je opravičil s temile duhovitimi besedami:

»Toliko časa sem zabil s učenjem, kako je treba pisati, da se nisem uteg- nil naučiti, kako je treba govoriti.«

Nekoč so ga prosili, naj bi napisal nekaj besed o škodljivosti nepisme- nosti in o blagoslovih kulture. Piran- dello je odklonil s tole kratko ute- meljčitvijo.

»Ne. Za življenje nam je verovanje neobhodno potrebno, učenost pa ne.«

Dobro ga je zavrnil

Adjutant maršala Davouta, vojvode Auerštidskega (1770—1823), general Trobriand je med Napoleonovim vo- jaštvom slovel po svojem strupenem jeziku in nedosegljivi priosebosti. Ne- koč, bilo je leta 1815, mu je dejal neki pruski general:

»Vi Francozi se borite samo za de- nar. Pri nas Nemci je druga: mi se borimo za čast!«

»Razumem,« je kratko odgovoril ge- neral: »Vsakdo se bori za čisto, česar mu manjka.«

Najnovejša škotska

Neki gospod je vprašal svojega škot- skega sopotnika, koliko je ura. Le-ta je pogledal iznad knjige, ki jo je bral, in je odgovoril:

»Koliko je ura, bi radi samo zato vedeli, da se zapletete z menoj v po- govor; in ko bova v pogovoru, se bo- ste hoteli z menoj sprijazniti, in ko bova v Londonu, me boste hoteli po- vabiti na kozarec whiskyja, iz enega kozarca bosta dva, in potem se vam bom moral oddolžiti in vas povabiti k sebi na dom, kjer imam lepo hčer, in nekega dne boste prišli in me pro- silili za njeno roko, in... kaj res misli- te, da sem tak bedak, da bom dal svo- jo hčer človeku, ki si še ure ne more privoščiti?!«

Zakon na poskušnjo

Roman iz naših dni
Po francoščini priredil Ž. O.

11. nadaljevanje

»Kot poštenjak ne morete zamisliti nobene prevzete obveznosti — zastran tega se ne bojim,« je odgovorila z rezkim poudarkom. Toda Mercier je imel tistikrat svoj porogljivostni dan.

»Hm... med zakonci takile dogovori kaj prida ne zaležejo,« je menil ironično. »Zato ni nič nenavadnega, če se jim izneverijo... Seveda je pa za njih prekršitev nečesa treba: izgovora v ljubezni!«

»Nu, in če bi to bilo?« je vprašala mlada žena, sama ne vedoč, kateri vrag ji je silil besede na jezik.

»Ljubezen? Smrt božja: te menda ni v dogovoru, če kaj vem!«

»Hvala Bogu!«

Mercier ni odgovoril. Zdelo se je, kakor da bi se bil iznenada zaveroval v čudovite »smashe« in »drive«, ki jih je eden izmed tenis-sarjev kar iz rokava stresal.

Le večni ironični smev na ustnicah mladega moža je postal še porogljivější.

XVIII

Zdaj ko je bila omožena, je Marcela pazila na sleherni kret-njo svojega moža; še tako nedolžen njegov pogled ji ni ušel.

Pred poroko tako rekoč Mercierja se poznati ni marala; zdaj ko je postala njegova žena, jo je obsel pravcat pohlep po odkritjih.

Iz še tako neznanje njegove geste, iz še tako nepomembne njegove besede je izvajala vse mo-goče sklepe, in takšna »spozna-nja« so jo potem grizla in pekla, ker jih je gledala z najbolj črne strani.

Tako je kaj kmalu »odkrila«, da ta zastavni korenjak, ki zna biti tako duhovit, a le prepogosto tudi posmehljiv sobesednik, strašansko rad zijala prodaja. Za prazen nič se je ustavil na ulici: da je prislulni ljubki besedi iz otroških ust, da je prestregel kakšno okroglo pijansko in da mu ni ušla robata branjevska — vse to je mladega moža menda neznansko zanimalo.

Nekega dne, ko sta bila ravno na vsakdanjem jutrnjem sprehodu, je Mercier na lepem pospešil korak in se pridružil skupini ljudi, kričečih in smejočih se na robu cestnega hodnika. Bilo ni nič posebnega: eden izmed tistih nedolžnih pouličnih dogodkov, ki so v večjih mestih na dnevnem redu.

Nekega dečka, prodajalca cvetlic, bi bil skoraj taksi prevrnil. Sofer je robantil in se pridružil; da bi opral svojo nerodnost, je valil vso krivdo na nedolžni žrtev.

Seveda se je bilo koj zbralo vse polno zijal. In niso prišla slabo na svoj račun; kajti fant je imel jezik na pravem koncu in ni molče spravljal soferjevih psov v žep.

Ko se je Marcela približala skupini, so se ljudje ravno bučno grohotali. Mlada žena je prestregla le še te besede iz deških ust:

»Le spravi se s svojo smrdljivo škato... da ti je ne pohodim!...«

Prav takrat se je Mercier obrnil k njej. V očeh mu je kar plesalo in lica so mu žarela od veselja.

»Fantje je duhoviti!« je menil smeje se.

Marcela se je prezirljivo nasmeh-

nila. Njen mož se ji je zdel na-iven, skoraj otročji.

»Take reči vas zanimajo?« je vprašala nekam z viška.

»Nu, da — zakaj ne?« je nedolžno odgovoril Noel. »Duhovitost spoštujem, kjer koli jo srečam, in tale fantalin ni ravno brez nje.«

Obrnil se je k dečku, ki je spet začel ponujati svojo robo, in ga ogovoril:

»Nu, mali, daj še meni kakšno vrtnico.«

»O, gospod, vzemite rajši cel šopek... Samo po pet frankov so šopki, gospod... Ker so mi padli na tla, vam ga dam za štiri franke...«

Noel se je nasmehnil.

»Ne, samo eno vrtnico bi rad... tole, da... Tako, vidiš... Na, spravi denar, mali... in pazi na taksi-je, kadar greš čez cesto.«

In medtem ko je fantek široko strmel v desetak, ki mu ga je gospod stisnil v roko, se je Mercier vrnil k Marceli. Mlada žena je nemo opazovala ta prizor.

»Ponižna cvetka je samo,« je tiho zašvrgolel Noel po neki po-povki in ji ponudil vrtnico. In z nasmehom je dodal:

»Nisem maral vzeti vsega šopka, da vam ne bi bil v nadlego... Saj razumete: moral sem pogum-nega dečka malo potolažiti.«

Marcela ni na to ničesar odgo-vorila, le »nekam prezirljivo« je zmignila z rameni, ko se je suho zahvalila.

»Zijalo!« si je rekla sama pri sebi. »Prav tista vrsta ljudi, ki je žive ne morem videti.«

Če bi jo bil kdo vprašal, bi mu sicer ne mogla povedati, zakaj jo tako bode, če se njen moč ustavi pri pouličnih prodajalcih; ve-dela je le to, da se ji je Noelovo vedenje tistikrat zdelo njegovemu stanu hudo neprimerno.

Spodoben človek se vendar ne bo šel mešat med tako navadne ljudi!

Pa naj bi še bilo, če bi njen mož ne imel še drugih podobnih napak! Tako je mlada žena le pre-kmalu spoznala, da zna biti tudi sanjač in poet — in to v dobi, ko skuša biti ves svet praktičen in ceni le tisto, kar se dá prijeti in obrniti v korist.

»Ta človek naj bo odvetnik?« je nekoč dejala sama pri sebi. »Ni čudno, da nima potem nič strank!«

Nekega dne se je Marcela pre-oblekla za običajni dopoldanski sprehod. Preden je odšla, se je še poslednjič z zadoščenjem pogleda-la v visokem stenskem ogledalu.

Le zakaj se ji je takrat utrgal iz ust komaj slišni vzdih?

Zakaj? Zato ker je bila Marcela zala... in ker je zanjo veljalo tisto, kar poje francoska narodna pe-sem o lepem dekletu:

Vedela je, da je zala...

Toda pesem poje dalje:

A če nihče je ne pohvali — čemu potem ji bo lepota?

O, kolikokrat se je že Marcela grenko kesala, da je poročena... da je še tako malo časa poročena, da se ji niti najdrznejši kavalirji ne upajo dvoriti!

V začetku ji je bilo prav, da je imela mir pred njimi. Preveč raz-važena je bila, preveč sita vseh teh ližunov in sebičnih kavalirjev — a vendar: zdaj pa zdaj se ji je le stožilo po njih.

Kajti mlada žena se je že nave-ličala te večne puščobnosti: če ne bi imela ogledala, bi na vse zad-nje res še sama začela dvomiti o svoji lepoti, tako popolnoma je bilo prenehalo dvorjenje okoli nje.

Ogledalo, da... toda ogledalo je kaj mrzel občudovalec...

A Noel?

Mladi mož ni bil slep za ljubkost svoje žene, zmerom — tudi doma — oblečene z izbranim okusom, s

kakršnim se pač nobena ni mogla ponasati, kar jih je poznal. In zgodilo se je, da ga je premagalo in je objel to prelesto postavko z občudujočim pogledom. Toda ta pogled je bil na žalost nem, in s tem se Marcela ni zmerom zado-voljila.

Resda bi bila le preveč pohvalna beseda iz njegovih ust, ali le pre-več domačnostna kretnja mlado ženo nasršila in bi ga pri priči za-vrnila. Toda vmes je bila vendar še zlata sredina — a Noel je bil kar žaljivo nem!

Vedela je, da je zala...

A če nihče je ne pohvali — čemu potem ji bo lepota?

Mladi mož bi vendar z ničimer ne prestopil sklenjenega dogovora, če bi ji kdaj privoščil kakšno po-hvalo — njej ali njeni obleki. Pa ne: niti ene take pohvale še ni slišala, odkar je bila z njim po-ročena.

Tisti dopoldan je torej šla Mar-cela v novi pomladanski obleki s svojim možem na sprehod. Bila je že vajena, da se je Noel, kadar je le mogel, ognil elegantnega mor-skoga nabrežja in promenade, kjer se je razkazoval in šopiril bogati svet; vžle temu je osupnila, ko jo je povedel s seboj v predmestje, v hrib — tja, kjer je šumel nek-

V 24 URAH

barva, plisira in kemično čisti obleke, klobuko itd. Škrobi in svetilolika srajce, ovratnike, zappestnice itd. Pere, suši, munga in lika domače perilo. Parno čisti posteljno perje in puh

tovarna JOS. REICH
LJUBLJANA

danji hudournik, zdaj že ukročen studenec s skoraj izsušeno strugo.

»Morda ti kraji niso ravno sa-lonski,« je menil mladi mož in se nasmehnil svoji spremljevalki, »priznati mi pa morate, da jim sli-kovitosti ne manjka.«

»Mogoče,« je komaj slišno odgo-vorila Marcela in zmrdnila ustnice. Ne da ne bi imela smisla za lepoto narave; le divja romantika ni na-šla milosti v njenih očeh.

Se preden se je mlada žena do-bro zavedela, je bil Noel že na stopnicah, vsekanih v živo skalo, in se jel spuščati nizdol.

Marcela je bila sicer že vajena »prenapetosti« svojega moža, ka-kor jih je imenovala; takšna »pro-menada« ji je bila pa vendarle nekoliko prenenavadna.

Mladi mož je s tako lahkoto pre-skakoval kamnitne stopnice, kakor da bi stopal po ravnem. Spodaj je pralo več perje; očividno je bil na-menjen k njim.

Ena izmed njih je prala nekoli-ko vstran od drugih; pred njo se je Noel meni nič tebi nič ustavil in jo jel občudovaje opazovati.

Medtem se je bila Marcela opo-mogla od prvega presenečenja, in osuplost se je umaknila užalje-nosti.

Noel ni kazal volje, da bi se vrnil. Ali ne bi bilo najboljšje, da ga pusti tam, kjer je, in mu da nauk, ki ga ne bo izlepa pozabil? Ali naj pa rajši stopi za njim in mu tako nazorno pokaže, kako smešno in neprimerno je, voditi mlado damo iz boljših krogov v takšen kraj?

Njena bojevita narava si je iz-brala drugo pot. Sklenila je torej, da pojde še sama dol k pericam, da bo na lastne oči videla, kaj neki primamlja njenega čudaške-ga moža.

Kakor je sklenila, tako je tudi storila. Sicer se je s svojimi viso-kimi petami na vsakem koraku spotaknila in nekajkrat toliko da ni padla, toda naposled je ven-darje brez nesreče prišla na cilj. Razumljivo je, da jo je ta napor-na »promenada« spravila še ob-

tisto trohico dobre volje, ki ji je ostala.

Noel ni videl, kako razdražena je njegova žena, in je še zmerom opazoval vneto perico. Bila je še hudo mlada in zelo lep deklič, ena izmed tistih vitkih kostanjelask z velikimi črnimi očmi in zagorelo poltjo, ki uspevajo le v južnih de-želah.

Ko jo je zdaj Marcela videla od blizu, je morala na tiem priznati, da je mladenka res zala in pri-kupna.

»Ali ste že kdaj opazili, kako skladne gibe imajo te ženske?« je vprašal odvetnik tako naravno, kakor da bi nadaljeval malo prej začeti razgovor, in se obrnil k svo-ji ženi.

»Ničesar nisem opazila,« je od-govorila Marcela, loveč ravnotežje na produ, »ničesar razen tega, da je vaša navzočnost tu nadvse smešna in da je kraj, ki ste si ga izbrali za današnji sprehod, zelo nenavaden.«

»Mislim, da ni voda nikak ne-navaden kraj za tistega, ki bi rad videl perice, in priznati moram, da me že od nekdaj zelo zanimajo kretnje in gibi, ki jih zahtevajo takile preprosti poklici. Neki po-seben ritem je v njih... Ko takole opazujem tega otroka, kako udar-ja po perilniku, mi kar neopazno mineva čas... In vrhu tega je to dekletce tudi sicer vredno pogle-da!...«

»Vidim, da vam res neopazno mineva čas!« je menila Marcela porogljivo. »Sicer pa,« je povzela po kratkem presledku, »morda vam bo to še v korist: če bi se kdaj zgodilo, da bi zagovarjali pred sodiščem kakšno perico, vam ne bo škodilo, ako boste poznali nji-hove sege in navade.«

To bodiko je započela nalašč z zelo sladkim glasom; porog v njem je bil zato tem očitnejši.

»A dotlej, dokler ne ukažemo govorniškega uspeha, ki se vam tu obeta,« je povzela čez nekaj časa, »bi nemara kazalo iti na kosilo. Bojim se, da se bo nama zaradi tega prijaznega sprehoda juha ohladila.«

»Ne bi rekel,« je menil malo-marno mladi mož in pogledal na uro. »A ker že želite, naj se zgodi po vaši volji.«

Potem je topleje povzel:

»Saj dovolite, da vam ponudim roko? Bojim se, da si ne izpahnete noge na skalah...«

»Hvala... Ne, ne, zame se nič ne boje... Prav lahko grem sama...«

Nekaj korakov od nji je od-hajala mlada in zala perica s ška-fom perila na glavi. Stopala je skladno in varno, čeprav je bila bosonoga.

»Glejte ta njen ritem!« je vzklik-nil občudovaje in brez zahrbtnosti misli Noel. »Ali ni skladen ko ples? In kako vam glavo drži! Tako zna-jo hoditi samo ženske, ki so že rodove in rodove vajene nositi bre-mena na glavi! To ravnotežje, ta kraljevska drža vratu!... O, poglej-te, Marcela: ali ni to dekle vtele-šena skladnost? Še ta preprosta oranžna ruta se ji poda ko le kaj!«

To je bilo za mlado ženo preveč. Kako tudi ne: ona, ki je danes prvič oblekla svojo novo elegantno in izredno okusno obleko, ona ni vredna niti pogleda, zato pa žanje takale stara in kričeča ruta pravi slavošpev! Katera ne bi bila uža-ljena ob tolikim pristranosti?!

»Ali vas mar zato plačujem, da bom poslušala, kako hvalisate ta-kele dekle?« je zasikala, pustivši v nemar vso obzirnost, ki ji jo je nalagal njen spol. »Suho in živčno se je zasmejala, potem je pa sko-mignila z rameni:

»Saj ne bi nič rekla — ko le ne bi bil vaš okus tako prostaki! Taka nagnjenja bi bili morali na-vesti na vprašalni poli, ki vam jo je dal gospod Morel.«

Mercier ni odgovoril. Počakal je, da se je nevihta poglobila. Njegov običajni porogljivi nasmeh ga ni zapustil niti trenutek.

Domov grede sta vso pot mol-čala. Pri kosilu je bil mladi mož vlijuden in pozoren kakor zmerom. Le da je porabil neko priložnost in taktno pohvalil Marcelin novi kostim...

Takrat se je prvič tisti dan zjas-nil njen zapeti obraz...

Ker nam papirnica v Vevčah zaradi stavke ne more dobaviti papirja, smo prisiljeni z zalogo varčevati in smo morali to šte-vilko izdati samo na 8 straneh.

»DRUŽINSKI TEDNIK«

Humor

Pesnik

Mali Janezek stoji ves zatopljen na mostu in strmi v čedalje večje žarenje za bližnjim gricem. Nekaj tujec pride mimo, si ogleda fantiča in naposled de:

»Kajneča, prekrasna igra narave?«

»Da!« odgovori navdušeno fantič, ne da bi odvrnil pogled od žarečega ob-zorja.

»Zdi se mi, fantek, da tiči v tebi pesnik. Čeprav si še mlad, pa vendar že pojmuješ veličino narave. Prav go-tovo stojiš sleherni dan tu in opazuješ blesteči sončni zaton?«

»Kakšen sončni zaton?« vpraša za-čuden fant, »saj to je naša šola, ki gori...«

Za vsak primer

»Gospod,« de mož, ki je pravkar po-zvonil pri nedeljskem lovcu, »saj me še menda poznate? Gonjač sem, pa ste me lani na lovu obstrelili...«

»Drži, vendar se tudi prav dobro spomnim, da sem vam odškodnino pla-čal. Kaj bi pa danes radi?«

»Veste,« odgovori gonjač, »pajčevine se mi delajo v denarnici, pa sem si mislil, da bi mi morda lahko dali kaj predjemščine, ker bo v nedeljo spet velik lov, ki ste nanj povabljeni!«

V znamenju križank

Učitelj: Mihec, povej mi kakšno grško reko?

Učenec: S koliko črkami, gospod učitelj?

Ta je pa pihne

»Prišel sem po denar za tovrni avtomobil, ki smo vam ga pred mese-cem dni prodali.«

»Po denar?« de začuden tovarnar.

»Saj mi je vaš šef zagotovil, da se ta avtomobil v štirih tednih sam poplača!«

Prijazen soprog

»Na pomaganje, na pomaganje! Iglo sem požrla!« zavpije žena.

»Tak pomiri se, stara! Na, sem že drugo našle!« odgovori njen mož ravnodušno.

Slana juha

»Po mojem bi si morali oblačiti rjavo-lasi gospodje rjave obleke, črnolasi pa črne, modruje mlada domišljavka.

»Za pet ran božjih, kaj bi le vi ple-šastim gospodom svetovali?«

Obljuba

Šef je bil s Kodračem nadvse zado-voljen.

»Za dve sto dinarjev vam povišam plačo, toda živi duši ne črhnete besede o tem!«

Kodraču se je kar razlezel obraz: »Kar mirno kri, gospod šef, se ženi ne bom povedal.«

Zene stanejo denar

»Moji ženi je zadnjič mušica padla v oko in me je zdravnik stal 200 dinar-jev.«

»Ti si še srečen,« odgovori prijatelj, »moji ženi je zadnjič krmen plašč pa-del v oči, pa me je ta zadeva stala 2.000 dinarjev.«

Zasolil ji je

»Moški so vsi neumni. Ničesar ne znajo presojati s pametjo in okusa tud nimajo,« se širokousti domišljava go-spodična.

»Morda! Toda kam bi le s starimi devicami, če bi ne bili taki?«

Temeljnost

»Ana, pazite na gospoda. Da mi ne bo trosil pepela po perzijski preprogi, da mi ne bo z blatnimi čevlji hodil v stanovanje, da mi ne bo iz kleti iz-nosil preveč vina!« pridiguje gospa Pikolovka pred odhodom svoji kuha-rici.

»Prav, milostljiva,« obljublja zvesta duša, »samo to, prosim, mi še povejte, koliko dinarjev mu smem vsak dan dati za potrebnice?«

Malenkost

»Vi ste pa fant od fare, gospod ravnatelj! Predčerašnjim ste padli s ko-nja, danes pa se uradujete! Pravi ču-dež, pravi čudež! Ali ste se resno po-tožili?«

»Kaj še! Samo možgane sem si pre-tresel...«

Reklama

»Pepe,« de Janez, »stori mi prija-teljsko uslugo. Popoldne imam s male Spelo sestanek. Prvega — veš! Da! Pepe, pojdi z menoj!«

»Čudna prošnja!« se začudi Pepe, »saj ti bom samo v napotje!«

»Ne, ne! Narobe!« zatrjuje Janez. »Ko bo tebe videla, bo mene bolj obrajtala, veš!«

Uspavalo

»Ali ste dajali možu uspavalni prašek?«

»Natanko po predpisu, gospod dok-tor. Toda pošteno sem se zmučila, pre-den sem ga vsakikrat zbudila.«

Prevneto

Profesor: »Puklavce, če se hočete takšnimi abotnimi izgovori izmuzniti, si morate poiskati takšnega, ki je bolj trpust kot jaj — a rekel bi, da ga ne boste zlepa našli!...«

Svetlovid

»Gospodična, misli znam brati!«

»A, tako? Čemu le še sedite tukaj?«

BREZPLAČEN POUK V IGRANJU!

ZAHTEVAJTE BREZPLAČEN CENIK

MEINEL & HEROLD

42.42. ZAL.

TRGOVINE GLASBIL MARIBOR 193

Marcel Allain in Pierre Souvestre:

Krivnostni Fantomas

Detektivsko-kriminalni roman

44. nadaljevanje

Zavaljeni mož, ki je govoril o tej špekulaciji, je bil na oko videti premožen rentnik, mladi mož z majhnimi pristrženimi brčami, nečak torej, je bil zlikan, nadišavljen in pretirano po modi oblečen. Kakor si videl stricu na obrazu obogatelega podeželana, si bral mladencu z lica, da mora biti kakšen trgovski pomočnik, ki bi rad veljal za velikega gospoda.

Tramvaj, ki sta se v njem oba gospoda na glas pogovarjala o tej zadevi, je pravkar obstal pred cerkvenim trgovim v Neuillyju.

»Izstopiti morava!« je dejal debeluhar.

»Saj eva že skoraj na Inermannovem bulvarju,« je odgovoril mladi gidelin.

Pet minut kasneje sta stala oba, stric in nečak pred hišo lady Belthamove.

»No, kako ti je pa vseh ta hiša?« je glasno vprašal podeželski stric.

»Imenitno!« je odgovoril mladi mož; »zlasti vrt mi je na moč vseh. In še to je vabljivo, da je od vseh strani obdan z visokim zidom... tudi vrtna vrata so iz kovanega železa.«

»Kaj pozvoniva,« je dejal stric smeje se in pritisnil na zvonec.

Kmalu se je prikazal vratar, visok in v lice pošten možak, izrezan gospoški služabnik, Debeluhar se je predstavil.

»Dhurut se pišem... saj sem vam pisal.«

Vratar je povabil oba gospoda na vrt. Stric je koj zagrabil nečaka za pod pazduho in bahavo stopal po vrtni potki. Iz oči si mu bral, da se ima že za lastnika.

»Kakor vidiš, Milče, posestvo ni kdo ve kako veliko, za nas bo pa dovolj. Pred hišo ni dreves, to je imenitno! Bomo vsaj lahko po bulvarju gledali. Gospodarska poslopja so na koncu vrta, torej bomo nemoteni. Na vrtu so prijetne lope in prav mnogo lepega grmičevja... kakor nalašč za zaljubljenca... Rad imam take vrtrove, ki se po njih z enim pogledom razgledaš.«

»Ali si hočeta gospoda ogledati hišo?« je prekinil vratar gostobesednega debeluharja.

»Kajpak!« Stric je stopal prvi. Opazil je elegantno malenkost in čedalje bolj navdušen je bil.

»Vidiš, Milče, solidno je grajena, čeprav ni več moderna. Prilike je dovolj visoko... To široko stopnišče, ki drži z vrta v salon, je pravi blagoslov za poletje... Le oglej si te močne železne križe na oknih! To mi je vseh, ti veš kakšen vlomilec ne more noter!«

Vratar je peljal obiskovalca v pritižje in razlagal: »Na levi je kuhinja in ehramba, na desni jedilnica, pa še majhen in velik salon. Nad notranjostjo se gospoda ne smeta spotikati. Hiša je že dolgo prazna.«

»Kajpak, kajpak!« je menil debeluhar, in ker so ga stopnice očitno utrudile, se je kar sesedel na stol.

»Čigava pa je ta palača prav za prav?«

»Lastnica je lady Belthamova, gospod, toda milostljiva je zaradi zdravja na polovanju. Nič ne vemo, kdaj se vrne, in tudi ko se bo vrnila, se ne namerava več naseliti v Parizu. Zato tudi hišo prodaja.«

Vratar je v vodil po vseh pritižnih prostorih. Obupen nered je vladal povsed. Plesnoba in vlega sta pokvarili zidove in preproge. Parketi so škripali in pohištvo je bilo pokrito z debelo plastjo prahu.

Stari gospod je bil pa očitno tako navdušen, da ga vsa nesnaga ni motila.

»Vse je treba temeljito popraviti in marsikaj dokupiti. Glavno je, da gledajo vse sobe na vrt. Vseh mi je tudi to, da so povsed železni križi.«

Vratar je odpeljal kupca v prvo nadstropje. Medtem ko je debeluhar sopol vstrice nečaka po stopnicah, je vprašal vratarja:

»Zakaj so pa pritižni prostori tako vlažni?«

»Gradbenik ga je polomil. V kleti je namreč cisterna, kjer se zbira deževnica. Ta cisterna je pa slabo zidana, ker vsepovsod pušča.«

»To pa ni kdo ve kaj prijetno. Revmatizem imam, pa sem hudo občutljiv za vlagost.«

Vratar se je pašil z razkazovanjem.

»Ta soba je bila spalnica lady Belthamove.«

Stric in nečak sta vstopila.

»Kar vidi se, da še ni dolgo, kar je nekdo tukaj stanoval.«

Ta preprosta opazka je spravila vratarja v zadrego.

»Vidi se?... Na čem?«

»Na stoli, ki še zdaj tako stoje, kakor so jih pustili zadnji gostje. Pa tudi vse ostalo pohištvo ni tako prašno no drugod. Še jasneje se pa vidi na pisalni mizi. Samo poglejte semkaj, pa boste videli, da je tukaj manj prahu, ko sicer na mizi. Tukajle je stal pivnik — in je bil prav gotovo premaknjen šele nedavno... Nekdo je moral tukaj pisati... Ne bo še dolgo temu!«

Debeluhar je opazil, da je vratar prebledel.

»Kaj vam pa je?«

»O... je zajecjal vratar, »nič, prav nič... Toda predlagal bi, če je gospodoma prav... bolje bi bilo...«

»Kaj pa?« je vprašal debeluhar. »Zdi se mi, da vas je strah!«

»Ne, ne, gospod, vendar... vratar je zdajci samo še šepetal, »bolje bi bilo, da ne ostanemo dalje v tej sobi... lady Belthamova namreč hišo prodaja, ker v njej straši...«

»Lej, lej, to je pa zanimiva stvar!« Niti stric niti nečak si nista gnala vratarjevih besed k srcu. Stric se je grohotal na ves glas, nečak je pa podesmehljivo vprašal:

»Ali mar v duhove verjamete?«

Vratar je kimal z glavo in dejal:

»Gospoda, ta stvar ni smešna... Preden bi jaz to hišo kupil...«

»Tak povejte vendar, kaj se tu dogaja?« je vprašal nečak.

»Duhovi prihajajo, gospod...«

»Ali ste jih mar že s svojimi očmi videli?«

Vratar se je zdržnil:

»Sam Bog me varuj! Nočem jih videti, za ves denar na svetu ne... Kadar pridejo, se zaklenem v svojo sobico.«

»Kdo vam je le natvezel to bajko o strahovih, če pa še sami nikoli niste videli niste?« je smeje se vprašal stric. Trešč se po vsem životu je vratar na silo zvelkel oba gospoda iz sobe.

»Ne zamerita,« je dejal, »toda ti duhovi so čisto posebne sorte... Čeprav jih še nisem videl, pa zmerom vem, kadar pridejo...«

»Kako pa to veste? Ali prihajajo ob določenih urah?«

»Ob določenih urah ne, pač pa ob določenih dnehi... Skoraj zmerom prihajajo v noči med torkom in sredo...«

»Saj ste priismuknjeni!« je dejal jezno debeluhar.

Vratar je pa ne meneč se zanj čedalje vnetje pripovedoval:

»Če mi gospoda verjameta ali ne, tako je, kakor pravim. Že prej nekoč, ko je bila lady Belthamova slučajno v Italiji, sem opazil, da v tej hiši ni vse v redu. Že takrat sem slišal korače v hiši, ko sem se neki večer sprehajal po vrtu. Bilo je točno v noči od torka na sredo. Stel sem v svojo sobo po ključ, toda ko sem se vrnil, da bi pogledal kaj je, ni bilo nikjer nikogar. Sprva sem mislil, da utegnejo biti vlomilci. Pa ni ničesar zmanjkalo! Stoli so bili pa vendar premaknjeni in na preprogi sem našel drobtine!«

Mladi mož ga je z nasmehom prekinil:

»Drobtine! Vaši duhovi se torej shajajo na večerje! Ali ste lady Belthamovi kaj o tem pripovedovali?«

Vratar je prikimal:

»Lady se je najprej norčevala z menoj, potlej mi je pa zabičila, da ne smem več misliti na take neumnosti. Da bi se ji ne zameril, sem ji kajpak vse objubil, miru pa vendar nisem imel. Ko je bila lady Belthamova spet nekoč na polovanju, sem zarisal okoli vsake noge stola krog s kredno. No, in ko sem potlej v četrti spet prišel v spalnico, so bili vsi stoli premaknjeni!«

Stric in nečak sta se spogledala.

»No — in?« je vprašal mladi mož.

»Spet sem povedal lady Belthamovi o tem skrivnostnem nočnem sestanku. Takrat sem pač opazil, da mi je verjela... Kar prebledela je od strahu. Od bistriga dne dalje noče lady nič več slišati o tej hiši. Odsla je iz Pariza — in zdaj je hiša, kakor sami veste, na prodaj...«

»Zakaj pa mislite, da so nočni gostje duhovi?« je vprašal debeluhar.

»Ne morem si stvari drugače razlagati... Če bi bili talovi, bi prav gotovo ne odhajali praznih rok... pa tudi ob določenih dnehi bi se ne sestajali... In razen tega... sem ful že večkrat prav čuden sander... Kakor da bi kdo z verigami rožljal... Nekeč se je celo po vsej hiši razleglo čudno žvižganje...«

Tučja se ništa ob vratarjevem pripovedovanju nič vznemirila.

Ko so krenili vsi trije po stopnicah nizdol, je stric z dežele dejal:

»Če po tej hiši straši, bomo pač manj plačali zanj. Vaših strahov se manj bojim ko vlage.«

»Vlaga vam ne bo delala prevelikih preglavic, saj imamo v hiši centralno kurjavo...«

Vratar je odpeljal kupca v kletne prostore.

Tam ju je zbodel v oči velik železni valj, ki je bil zarit v zemljo in je štel dober meter v zrak.

»Cisterna,« je pojasnil vratar; »gospoda se lahko celo prepričata, da je skoraj zvihamo polna.«

Stric si je hotel ogledati še centralno kurjavo.

»Tri sto kosmatih, taka staromodna ropotija,« je dejal, »saj je glavna odvodna cev tako prostorna, da bi še celo jaz lahko zlezal vanjo!«

»Pa ni tako od muh,« je vneto zatrjeval vodnik, »če pošteno zakurite, je po vsej hiši prav toplo, čeprav je naprava staromodna.«

»Tudi peč je za nič,« je dejal stric in pokazal s palico na veliko luknjo v obodu peči.

Vratar je kar brž pojasnil:

»Gre samo za malenkostno popravilo, ki ne stane mnogo. Prepričali se boste, da je grelni vod popolnoma v redu in da bo tudi po tem malenkostnem popravilu peč vlekla.«

Po končanem ogledu sta stisnila stric in nečak vratarju mastno napitnino v roko in sta se poslovila z zagotovitvijo, da se prav kmalu spet vrmeta.

Na Inermannovem bulvarju se stric in nečak — saj ste ju menda že spoznali — juve in Fandor nista imela več bati prisluškovalcev.

»Imava jih,« je dejal juve prijatelj.

»Pri prihi ti bom to tudi dokazal; stopi z menoj.«

Zavila sta v preprosto krčmo in sedla v prazen kot. Ko je komisar narobil dva kozarca vina, je izvelkel iz žepa kos papirja.

»Tale list sem vzel s pisalne mize lady Belthamove. Prav gotovo je to druga polovica odrganega pisemskega papirja, saj se še prav natanko vidi na preglubi. Zdjaj bom napravil zanimiv poskus. Če v njeni hiši že dolgo nikogar ni bilo, ne bo iz tega poskusa kaj prida. Če se je pa v poslednjem času kdo z roko naslonil na ta papir, bom prav gotovo našel odise.«

Juve je nastregel z nožičem grafit s svinčnika, ga vsul na papir in papir z večjo roko tako dolgo stresal, da je bil ves papir posut z grafitom. Mesta, na katerih je grafit obstal, so kazala sicer nejasne, a vendar znane obriske roket.

Fandor se ni mogel načuditi preprostem juvovemu poskusu.

»Preprosta stvar, kali?« je zamišljeno del juve. »Če držiš roko dalje časa na papirju — in to storiš pri pisanju zmerom — vsrka papir vlogo in maščobo s kože. Če torej še ni minilo preveč časa, se ti zmerom posreči poskus, ki si ga pravkar videl. Naj bo že kakor koli, prepričan sem, da se ni dolgo tega, ko je bila lady Belthamova v svoji hiši... ali pa bržčas neko drugi, zakaj obriše kažejo moško roko...«

»Kaj bova zdaj storila?« je vprašal Fandor.

»Jaz bi bom mahnil na policijsko ravateljstvo, da se znehim tega truhla, ti pa kakor te je volja...«

Fandor se je nasmehnil:

»Jaz si bom odlepil te svoje zapegljive brčice! Ves čas sem se bal, da jih bom med pogovorom z vratarjem kar na lepem izgubil.«

LI

Prisluškovalca

»Za pet ran božjih, kdo prihaja?« Iz teme je odgovoril miren glas.

»Jaz sem, gospa prednica — — doktor Chaleek.«

»Čemu ste se tako našemili?... Čemu ta brada, zakaj ti čudni lasje?... Kaj hočete od mene? Govorite! Groza me je!«

Pogoj

Nadaljevanje s 4. strani

»Se več vam bom povedal. Nevesta se nikoli ne zanima za druge ljudi. Nedvomno sem torej za vas lanski sneg. Samo sredstvo za dosego cilja sem vam. Toda kakšen je vaš cilj? Ali hočete, da postane vaš zemin ljubosumen? Ali sedi zdaj v gledališču? Morda s kakšno drugo? Ali naj mar vaši znanci zaupno sporoče njemu, da z menoj ljubimkate?«

Z drhtečimi, ozkimi prsti je zmečkala cigareto. Potlej je dejala, ne da bi ga pogledala v oči:

»Dobro ste zadeli. Ne silite me, da bi vam pripovedovala podrobnosti. Bodite dobri in storite, kar sem vas prosila: pred ljudmi bodite nežni in ljubezni z menoj in tikajte me.«

Prihodnje tedne se je godilo Pavlu ko kakšnemu igralcu, ki se je zaljubil v svojo partnerko: vse, kar mu je všeč, mu reče, toda ničesar ne izreče zaradi njega, temveč zaradi vloge. Te Tantalove muke pa niso bile najhujše: vse hujša je bila misel, da pomaga s tem čudnim občevanjem pridobiti ljubljeno ženski spet njenega ženina, sam jo bo pa za vekomaj izgubil. In morda je bila samo domišljija, toda ko je v nočeh brez spanja skušal razvozlati to mehaniko komedije in resničnosti, nežnosti pred občinstvom in nepriljudnosti v samotni, se mu je nekam dozdevalo, kakor da se meje nekoliko zabrisale. Res, ure in ure sta sedela v kavarni z roko v roki, toda to je bil samo del njegove vloge. Da mu je pa pri slovesu v temni veži malce prisrčneje stisnila roko, to mu je budilo upanje. Neštete glasne besede ljubezni so bile le prazna pena: toda toplota njenega glasu, kadar mu je rekla: »Jutri me pokličite,« ta toplota je bila skoraj nekam pristna...

In vse to bo razbil en sam trenutek, ki ji ga je sam ponajal prikljati. Ali bi ne bilo pametneje, da zavzrže to nizkotno igro, ali bi ne bilo pošteno, če ji prizna, da se mu ta igra že gabi?

Toda prav takrat, ko se je bil odločil za to, mu je prišla s sijočim obrazom nasproti. Precej je izprevidel, da je padla odločitev.

»Vaše vloge je konec,« je dejala, »hvala vam iz vsega srca. Neprecenljivo uslugo ste mi storili.«

»Torej je vaš ženin zvedel za najin...«

»Biri?«

»Da. Dolgo je trajalo, ali mar ne? Ljudje niti niso tako klopetaivi, kakor bi človek mislil. Morda mu tudi brezimna pisma niso šla do živega.«

Pavle je grenko pripomnil: »Torej vam lahko čestitam?«

»Hvala! A zakaj mi čestitate tako bolešno?«

»Ker je moja vloga pri kraju.«

»Ali ste se tako zelo zabavali?«

»Ironija! A vendar... vsaj v vaši bližini sem bil lahko. Zdjaj pa, ko ste si svet priporili svojega ženina...«

»Priporili?« se je glasno zasmejala. »Mimo ste zadeli. Vrnili mi je besede!«

»Kaj pravite??«

»Prisiliti so me hoteli, da se z njim poročim. Vse otepanje mi ni nič pomagalo. Starši — pa o tem rajši ne govoriva... Morala sem torej storiti vse, da razdrem to zaroko. Nečimern človek je, in šele ko sem ga javno kompromitirala... moj načrt je bil drzen... se mi je posrečilo, da se ga znehim.«

»Bil je bržčas hudo bogat?«

»Da. Zato so tudi starši mislili, da so dobro izbrali. Mene pa bogastvo ne mika.«

»Česa si pa želite od moža, ki bi se z njim poročili?«

Zardela je ko mak, ko je komaj slšno odgovorila:

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

Pot do uspeha

(Nadaljevanje s 3. strani)

Telesne spretnosti

Kar velja za duševno sposobnost, velja seveda tudi za telesne spretnosti. Vsak izmed nas bi hotel pisati na stroj, voditi letalo, igrati gosli, prav zalučati žogo — vprašanje je le, ali bi to mogli!

Za napredek pri telesnih vajah morate znati uravnnavati svojo pozornost in svojo voljo.

Zavedajte se, da ni tako važno, če se izurite v eni športni stroki do največje popolnosti, kakor to, da urite vse svoje telo. Če pišete na stroj, vihtite teniški lopar, mečete žogo, delajo samo neka-

biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

»Saj poznate moj pogoj: nežen mora biti z menoj...«

Zakaj bi bili plešasti? Takoj uporabite dlisečo specialno kozmetično tekočino „Morana“. Vsakemu in brez razlike je potrebna, takoj izginje prhljaj, ekemi ita. Jači korenino las. Takoj zaustavi izpadanje las, in lasje zrastejo na plešastem mestu. Cena steklenici Din 40,—, poština dinarjev 7,—.

Moderna Kozmetika Split
Mnogostevilne zahvale Vam jamčijo uspeh

tere mišice, dočim druge sproščene počivajo.

To pa še ni vse! Ugotovili so, da ima velik pomen za uspeh telesnega dela vidno zaznavanje.

Vzdigovalci uteži n. pr. ne morejo dvigniti teže (ki jo drugače z lahkoto vzdignejo), če naj to store v sobi, ki ima same enolične sive stene, ker ne morejo nikamor opreti svojega pogleda.

Torej le ne bo brez psihološke podlage anekdota o profesorju, ki ni mogel več predavati, ker je imel dijak, ki je sedel v prvi klopi, odtrgan tisti gumb, kamor je imel profesor navado gledati med svojo razlago...

Bistrenje spomina

Spomina ne boste zabistili, če ga boste obtežili z vso mogočo navlako. Psihologi so dokazali, da spomina v pravi pomeni besede sploh ni. Nimamo namreč točno opredeljene zmožnosti, da bi se lahko spomnili in zapomnili brez izjeme vseh stvari s katerega koli umstvenega področja. Temveč imamo celo vrsto spominskih funkcij. Zato si kdo imenitno zapomni neko skupino stvari ali dogodkov — zato si pa za nič na svetu ne bo zapomnil pesmice z desetim stihii. So ljudje, ki letnice kar iz rokava stresajo, drugi si pa še par števk ne morejo zapomniti.

Nikoli si ne skušajte zapomniti kako stvar, ne da bi jo do dna razumeli. Vsako stvar si zapomnite v celoti in ne v odlomkih. Če igra šahovski mojster 12 slepih partij hkratu, si tega pojma ne bi znal pojasniti, če bi si ga razlagal zgolj s „spominskih“ rutino, t. j. navado. Zato je boljše, da enkrat temeljito premislite in razumete stvar, ki si jo hočete zapomniti, kakor da bi jo ko stroj ponavljali desetkrat ali stokrat, pri tem bi pa mislili na vse kaj drugega.

(Daily Express, London)

Radio Ljubljana

31. XII. 1936 do 6. I. 1937

CETRTEK, 31. DECEMBRA

40. pp. Triglavskega ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Koncert Radijskega orkestra ■ Konec ob 23.

SOBOTA, 2. JANUARJA

12.00: Plošča za ploščo kar naprej se vrti, veselili in okroglih vsak se veselil ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Plošča za ploščo kar naprej se vrti, veselili in okroglih vsak se veselil ■ 14.00: Vreme ■ 18.00: Za delopust! (plošče) ■ 18.40: Pogovori s poslušalci ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Pregled sporeda ■ 20.00: Zunanji politični pregled (g. dr. Al. Kuhar) ■ 20.20: Pratika za januar — Pisan večer, Besedilo napisal Ivan Rob. Sodelujejo člani Radijske igr. družine ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Koncert na kromatični harmoniki (g. Rudolf Pilih) ■ Konec ob 23. uri.

NEDELJA, 3. JANUARJA

8.00: Vesel nedeljski pozdrav (plošče) ■ 8.30: Telovadba (15 minut za ženske, 15 minut za moške, vodi g. prof. Marjan Dobovšek) ■ 9.00: Čas, poročila, spored ■ 9.15: Prenos cerkvene glasbe iz trnovske cerkve ■ 9.45: Verski govor: Sedanjí obraz Ki-ne in misijoni (g. dr. Gracer Jože) ■ 10.00: Dopoldanski koncert Radijskega orkestra ■ 11.30: Otroška ura: Božični prazniki v otroškem nastopu (vodi gđ. Slavica Venceljova) ■ 12.00: Kar imamo, to Vam damo (plošče po željah) ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Slovenski vokalni kvintet ■ (Oddaja prekinjena od 14.—16. ure) ■ 16.00: Zenska ura: Katere ženske lastnosti govore za njeno gospodarstvo (g. Fr. Brodarjeva) ■ 16.20: Ura lahke glasbe (Magistrov šramel trio) ■ 17.00: Kmet, ura: Pravičereja s pesmijo — dvogovor (ing. Oto Muck) ■ 17.20: Koncert zboru balalajk »Ruslane« ■ 18.00: Novoletna voščila narodov (prenos iz Berlina) ■ 18.30: Tihi dom — burleska v enem dejanju. Po Courtezinu priredil V. Bratina, izvajajo člani Nar. gledališča v Ljubljani ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Predavanje akcije za razširjenje naše bolnice ■ 20.00: Slovenska ura ■ 20.40: Koncert lahke glasbe ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Koračnice in valčki (Radijski orkester) ■ Konec ob 23. uri.

PONEDELJEK, 4. JANUARJA

12.00: Operetni venčki (plošče) ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Pester spored (Radijski orkester) ■ 14.00: Vreme, borza ■ 18.00: Zdravniška ura

(g. dr. Anton Breclj) ■ 18.20: Reproduciran koncert na dveh klavirjih ■ 18.40: Kulturna kronika: Slov. slovostvo v preteklem letu (g. prof. Fr. Vodnik) ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Predavanje akcije za razširjenje naše bolnice (primarij g. dr. Božidar Lavrič) ■ 20.00: Spominski večer E. Adamiču (prenos iz Filharmonije), Sodelujejo: Zbor Glasbene Matice, Julij Betetto, Marjan Lipovšek (govor), Trboveljski slavski, Slovenski vokalni kvintet, Učiteljski zbor ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Lahka glasba (Radijski orkester) ■ Konec ob 23. uri.

TOREK, 5. JANUARJA

12.00: Češka lahka glasba (plošče) ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Operni zbori (plošče) ■ 18.00: Kmečki trio (gg. J. Gregore, Fr. Nachförg, G. Stanko) ■ 18.40: Vzgoja in avtoriteta (g. dr. Stanko Gogala) ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Predavanje akcije za razširjenje naše bolnice (primarij g. dr. Ivan Matko) ■ 20.00: Prenos iz Maribora, Sodelujejo: gđ. Jelka Igličeva, solistka marib. opere, g. Sanein, solist marib. opere, septet bratov Živkov (umetniško vodstvo g. prof. Mirk) in šramel Močnik ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Daljne dežele v glasbenih slikah (plošče) ■ Konec ob 23. uri.

SREDA, 6. JANUARJA

9.00: Čas, poročila, spored ■ 9.15: Vesel jutranji pozdrav (plošče) ■ 9.45: Verski govor: Naši misijoni v Bengaliji (g. Ludvik Lederhas) ■ 10.00: Prenos cerkvene glasbe iz mariborske stolnice ■ 11.30: Otroška ura: Nastop Gašperčka ■ 12.00: Filmski debut v snegu (predavanje SPD) ■ 12.10: Instrumentalni dueti (gg. Stanko Avgust in Petan France) ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Koncert Radijskega orkestra (po željah) ■ (oddaja prekinjena od 14. do 16. ure) ■ 16.00: Dekliška ura ■ 17.00: Kmet, ura: Kakšne koristi šino imeli od naših posojilnic (g. dr. Jože Basaj) ■ 17.20: Za veselo razpoloženje (Radijski orkester) ■ 18.00: Trilkralkvska igra iz Mežiške doline. Predelal in za radio priredil Niko Kuret ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Predavanje akcije za razširjenje naše bolnice (primarij g. dr. Leopold Ježe) ■ 20.00: Prenos iz ljubljanskega opernega gledališča. V I. od-moru: Glasbeno predavanje (g. V. Ukmar). V II. odmoru: Čas, vreme, poročila, spored ■ Konec ob 23. uri.

POZOR GOSPODINJE!

Najceneje ste postreženi s **KURIVOM** pri tvrdki **RUDOLF VELEPIČ** trgovina s kurivom **LJUBLJANA VII.** Sv. Jerneja cesta 25 **TELEFON 2708** Prvi poskus stalni odjem!

Vse vrste oblek, nepremočljivih Hubertusov, plaščev, perila itd., si nabavite po zelo nizki ceni pri **Preskerju** Sv. Petra cesta šte. 14

Pfal — Singer

skoraj novi šivalni stroji vseh vrst in kolesa poceni naprodaj (tudi obročno) edino pri **„PROMET“** (nasproti križanske cerkve). Tudi ob nedeljah dopoldne na ogled!

MALI OGLASI

Mali oglasi socialnega značaja računamo po 25 par za besedo, trgovske in podobne pa po 50 par za besedo. Prekliti in trgovsko-obrtniški oglasi, ki nimajo prodajnega značaja, stanejo po 1 Din za besedo. — Za vsak mali oglaš je treba še posebej plačati davek v znesku 150 Din. Kdor želi odgovor, dostavo po pošti ali če ima oglaš šifro, mora doplačati še 3 Din. — Mali oglasi se plačajo vedno vnaprej, in sicer po pošti nakaznici, po pošti položnici na ček račun »Družinski tednik« uprava, Ljubljana 15.393, ali pa v znak-kah obenem z naročilom.

Dopisovanje

Vsaka beseda 25 par. Davek 150 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

MLADI TRGOVCI, lastniki dobro uspevajočih trgovin, hišni posetniki in posetniki in posetniki, Slovenci med 25 in 35 letom, solidni, nezadolženi, se žele poročiti s Slovenkami, doimami zaradi povečanja trgovin. Pojasnila proti znakom 10— din pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

GOSPODIČNA, preprosta po stanu, z lepim značajem, želi dopolniti in spoznati istotako plemenitega gospoda od 35 do 40 let, s stalno službo. Dopise na upravo tednika pod šifro: »Ob tihli včerajših.

KONJENSKI STOTNIK, Slovenec, r. k. vere, živi v beograjski garniziji, soliden, eleganten, popolnoma zdrav, se želi poročiti z gospodično slovenskih odličnih staršev, ki ima tudi doto. Pojasnila proti znakom 10— din pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

Dr. MEDICINE, OBČINSKI ZDRAVNIK, 30 let star, pravoslavne vere, se želi poročiti z bogato slovensko vzorne preteklosti. Pojasnila proti znakom 10— din pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

MLADENIČ SREDNJE POSTAVE želi poznanstva z mlajšo gospodično z nekaj kapitala radi eksistence, bodočnost sigurna. Zentev lahko takoj ali pozneje. Dopise na upravo »Družinskega tednika« pod šifro: »Sigurna bodočnost.

Dr. PRAVA, OKRAJNI SODNIK, r. k. vere, manjše postave, 40 let star, strogo soliden, služboje v Sloveniji, se želi poročiti z bogato slovensko, gospodično ali gospo s premoženjem Pojasnila proti znakom 10— din diskretno pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

VELEPOSESTNIK IN TRGOVEC, vdovec, Slovenec, 50 let star, premožen, se želi poročiti z gospodično ali vdovo, Slovenko, staro od 30 let dalje. Soliden, marljiv in varčen. Pojasnila proti znakom 10— din diskretno pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

DRŽAVNI URADNIK, 32 let star, Zagrebčan, r. k. vere, soliden, popolnoma zdrav, se želi poročiti z imovito Slovenko z bogato družino. Pojasnila proti znakom 10— din diskretno pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

INTENDANTSKI ČASTNIK, 28 let star, Slovenec, r. k. vere, krasna postava, soliden, eleganten, se želi poročiti z imovito Slovenko iz boljše družine. Pojasnila proti znakom 10— din diskretno pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

KMETOVALEC-EKONOM, posestnik, vdovec, 55 let star, se želi poročiti z vdovo ali ločenko med 40 in 50 letom s 15.000— din dote. Pojasnila proti znakom 10— din pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

Dr. PRAVA-SODNIK, 29 let star, r. k. vere, prikučen, eleganten in simpatičen, se želi oženiti z bogato Slovenko. Pojasnila proti znakom 10— din pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

PEK Z LASTNO DOBRO USPEVAJOČO PEKARNO v Ljubljani, Slovenec, 26 let star, r. k. vere, zelo inteligenten, marljiv, soliden, se želi poročiti s Slovenko z doto. Pojasnila proti znakom 10— din diskretno pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

ZENITVE IN MOZITVE v boljših krogih posredujejo z največjo vestnostjo. Informativne prospekte razpoložimo diskretno, če pošljete poštne znakme v znesku Din 10—. Imamo veliko izbire odličnih dam in gospodov. Dopisujemo v slovenski »Rezors Zagreb« — pošta št. 3. Mnogo slovenskih gospodov in gos-podov se je že srečno poročilo s pomočjo »Rezors«. Pišite še danes tudi vi po prospektu!

ZAGREBSKI ODVETNIK, samec, dr. prava, z imenitno vpeljano pisarno, r. k. vere, 42 let star, soliden, simpatičen, se želi poročiti s Slovenko, gospo ali gospodično, ki ima premoženje. Pojasnila proti znakom 10— din pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

OROZNIŠKI NAREDNIK, r. k. vere, 34 let star, krasna postava, soliden, se želi poročiti s slovensko gospodično z dežele z doto. Pojasnila proti znakom 10— din diskretno pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

POLICIJSKI STRAZNIK, samec, 43 let star, r. k. vere, strogo soliden, visok, simpatičen, imenitna duša, se želi poročiti z dobro situirano slovensko gospodično primernih let in simpatično. Pojasnila proti znakom 10— din diskretno pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

LJUBLJANSKI TRGOVEC, r. k. vere, vdovec, 60 let star, hišni posestnik, imovit, se želi poročiti s primerno gospo Slovenko s premoženjem. Pojasnila proti znakom 10— din diskretno pri: »Rezors, Zagreb, pošta 3.

MLAD GOSPOD se želi spoznati tem potom z gospodično, ki bi bila samo njegova. Materialna stran ne igra vloge. Cenjene ponudbe pod »Karaktiere.

MLADA GOSPODIČNA, simpatična, vajena vseh hišnih del in dobra kuharica, išče mesto pri boljši družini. Ponudbe pošliti pod »Simpatična« na upravo »Družinskega tednika«.

FRANJO! — Prosim za ponovni naslov — Tednik —

DVIGNITE PISMA POD: »Hrepenenje po tili sreči, »Iskrenost.

Prodaj

Vsaka beseda 25 ali 50 par. Davek 150 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

TRGOVINE, INDUSTRIJE, TRAFIKE, buffete, hotele, gostilne, kavarnе, vinotocne, mlekarne in vsa druga obrtna, trgovska in industrijska podjetja prodajamo in posredujemo pri nakupu uspešno, vestno in hitro: Poslovniica Pavletovič, Zagreb, Ilca 144.

HIŠE, VILE, POSESTVA, parcele, zdravilišča, letovišča, veleposestva, gozdove, mline, žage in vse druge nepremičnine prodajamo in posredujemo pri nakupu solidno, hitro in uspešno: Poslovniica Pavletovič, Zagreb, Ilca 144.

Informacije

Vsaka beseda 1 Din. Davek 150 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

»DRUŽINSKI TEDNIK« daje vezati Antonu Podhostniku, Gorčična št. 5, p. Sv. Marjeta niže Pluja. Pošljite en letnik kot tiskovino na poskušnjo. Cena vezave je Din 20—, in sicer samo v tej zimski sezoni in brezposelnosti.

Službe

Vsaka beseda 25 par. Davek 150 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

MIZARSKI POMOČNIK in šofer z izpitom, zmožen vseh stavebnih del in političar, star 28 let, išče službo. Ponudbe na upravo »Družinskega tednika« pod: »Nekadilec.

ISEMO PO VSEH SREZIH postene in marljive zastopnike. Posli zelo prikladni tudi za upokojence. Samo taki naj pošljejo ponudbe na upravo »Družinskega tednika« pod »Dober zaslužek.

AGILNE IN POSTENE ZASTOPNIKE-ZAUPNIKE sprejme: »Onirame Mojstrana, Vsak zaslužek!

SLUŽKINJO, zdravo, posteno in zanesljivo, ki zna kuhati in negovati dobrozdravne dve-letnega fantiča in ki je porabna za vsa ostala hišna dela, išče majhna družina za takoj. V postev pridejo samo take, ki nameravajo stalno ostati. Ponudbe pod značko: »Dobra in stalna služba na upravo Družinskega tednika.

Kozmetika

Vsaka beseda 25 par. Davek 150 Din. Za šifro ali dajanje naslovov 3 Din. Najmanj 10 besed.

BARVANJE LAS ni več potrebno pri strokovnjaki, ker si jih z Oro-barvo za laso, ki jo dobite v črni, rjavi, temnorjavi, svetlorjavi in plavi barvi, lahko vsakdo sam barva in je postopek zelo enostaven in stalnost barve trajna. I garnitura z oboviliom stane Din 80—. Po pošti razpoloža parfumerija Nobilhor, Zagreb, Ilca 24.

TUDI PRI VAS SE MORE NASELITI SREČA kakor se je naselila v tej hiši, kjer je preobrnila življenje vseh njenih prebivalcev in jim urešnila njihove naidražje želje

V Ljubljani VII. stoji mala dvonadstropna hiša, kjer stanujejo ljudje, katerih življenje kaže veliko izpremembo v teku enega leta. Toda varani in mučeni so upali v bodočnost, ki jim je prinesla srečo.

Podolžni profil te hiše kaže naslednjo sliko.

PRVO LETO:

DRUGO NADSTROPJE

Tu stanujeta dve sestri: Marija C... stara 32 let, steno-tipična, in Olga C... stara 29 let, krpačica. V lepi harmoniji teče njuno življenje, ali žalost ju ob-jame, kadar pomisli-ta, kako odhajajo leta: vsa-ko dekliško srce hre-peni po ustvaritvi last-nega ognjišča, njima pa je ta želja družinske sreče do sedaj ostala neizpolnjena.

PRVO NADSTROPJE

Rodbinsko življenje je bilo zadnja leta zelo udobno. Mox Janer P... je zaslužil prav dobro v slatarski delavnici. Toda naraščajoča brezposel-nost in nje posledica — denarna kriza nista pri-zanesli tudi tej družini. Obe je postal zagrenjen pijanec, mož brez volje, otroci slabo vzgojeni in še slabše telesno nego-vani in hranjeni. Mati je skušala nadomestiti rednika in je sama iska-la dnevne zaslužke.

PRITLICE

August B., inženier živi tu s svojo staro materjo, ki jo tudi vzdr-žuje. Hotel bi se poročiti, ali okleva in omahuje. In glej življenje po enem letu v tej hiši.

DRUGO NADSTROPJE

Marija C... se je poročila s trgovčevim sinom. Da bi gospodinjstvo hitreje dvignila, je tudi še se-daj sprejemala krojaška dela na dom. Sestra Olga pa je sklenila zakon s advokatom, pri katerem je bila v službi.

PRVO NADSTROPJE

Ko je Janer P... dobil vero in zaupanje vase, je predložil svo-jemu gospodarju načrt, kako bi lahko uravnal neko propadlo kupčijo. Z ozirom na uspeh, ki ga je dosegel, je za-hteval in tudi dobil družabništvo tega po-djetja. Z denarjem pa se je povrnila sreča.

PRITLICE

Malo stanovanje je prijetno izpremenjeno in sedaj stanovanje Avgu-stove matere. Semka prihaja čisto na obisk v spremstvu svoje mlade žene sin — sedaj zet svojega gospodarja.

Povemo pa, da to ni zgolj naključje, kako je prišla sreča in izpremembe v to hišo.

Glej resnico!

Olga, ki ni vedela, da ji izvoljenec vrača ljubezen, je zaprosila za psihoana-lizo in življenjsko prognozo Grafološki bureau. Na podlagi razkritij in nasvetov, ki jih je prejela in katerim je tudi točno sledila, je spoznala čustva in na-klonjenost svojega izvoljenca, sedanjega moža. Preden pa je odšla na svoj novi dom, ni pozabila povedati sosedom glavni vzrok svoje sreče.

Tako je Grafološki bureau povprašan po vseh prebivalcih te hiše postal njihov rešitelj in svetovalec, kakor je to vsem onim, kateri se mu zaupajo. Njegovo temeljito strokovno znanstvo in dolge izkušnje so ga napravile astrologa svetovnega slovesa. Knjiga bi ne zadostovala, da bi povedal o vseh svojih uspehih in zmagah. Delil je nasvete vsem, kateri so mu zaupali in katerim je izvojeval zmago nad nesrečo in nepravilnostmi. Zadosti je, ako prelistate pisma o priznanjih, katera mu pošiljajo vsak dan hvaležni klienti. V življenju ni slučajev, kjer bi na podlagi znanstvenega nasveta ne bilo od pomoči. Vprašanja Vaših interesov: o situacijah, katere je treba premagati, o procesih, katere je dobiti, o namelih, katere je razložiti, Vam strokoven nasvet astrologije sigurno pokaže pravo pot.

Citiram eno izmed zahvalnic, ki je prispela v prešlih dneh.

»Tisočera zahvala za Vaš strokoven nasvet, ker Vaša prognoza me je res rešila gospodarske propasti. Vse svoje življenje Vam bom dolžan zahvalo, ker baš Vi ste me rešili bede in sramote. Na Vaš nasvet sem igral na loteriji in dobil prošli teden 100.000 dinarjev. Ta kapital mi je pomagal, da sem plačal svoje obveznosti, ter da sem znova pričel obratovati. Ne najdem besedi, kako bi se Vam najtopleje zahvalil, ampak prosim Vas, da sprejmete izraze mojega spoštovanja!«

... piše Janer Kovše iz Zagreba.

Če se niste dosegli sreče, če čutite, da ste vredni boljšega položaja, ne oklevajte in izkoristite še danes priliko, ter pišite Grafološkemu bureau-u, da Vam pošlje

Vašo psihoanalizo in življenjsko prognozo.

Pošljite nekaj Vašega rokopisa, rojstni datum, točen naslov in honorar Din 30— za skice psihoanalize in življenjske prognoze, ter pošljite na stalno in točno adreso

GRAFOLOŠKI BUREAU
CELJE — poštini predal 106